

TEMLOMBÚCSÚ

Páduai Szent Antal ünnepén

Szeretettel várunk minden pasaréti hívőt

2017. június 13-án,

templomunk védőszentjének, Páduai Szent Antalnak ünnepén
az esti **18.00** órai ünnepi szentmisére.

A szentmisét, amelyet Snell György
esztergom-budapesti segédpüspök
mutat be, plébániánk családjaiért
és közösségeiért ajánljuk fel.

A szentmise végén megáldjuk a családokat és a gyermekeket,
utána pedig ünnepi agapéra várjuk plébániánk tagjait.

A MI ARCAINK

PASARÉTI KÖRKÉP

A Pasaréti Páduai Szent Antal Plébánia lapja

2017/4. szám

CSELEKVŐ EGYHÁZ

PASARÉTI KARITÁSZ
PASARÓZSA
AUTISTA SEGÍTŐ KÖZPONT

A KERESZTÉNY SZEXUÁLIS NEVELÉS RŐL

RENDAHAGYÓ PORTRÉK

DOBSZAY BENEDEK

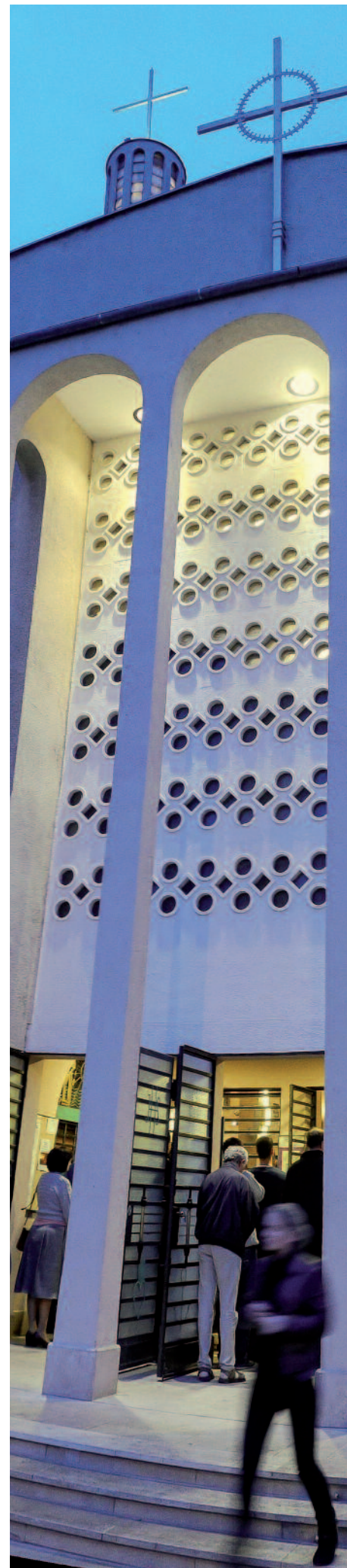
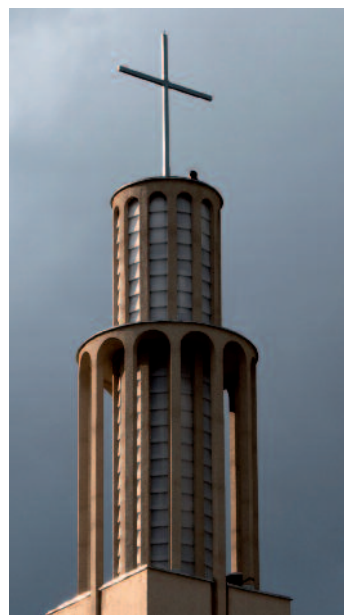
NAGYMÁNYOKI
GILBERT

FERENCES PLÉBÁNIÁK

MÁTRAVEREBÉLY-SZENTKÚT

ZENEI ÉLET EGYKOR ÉS MOST

FOTÓPÁLYÁZAT

A tettek mezeje

Vannak életünkben olyan hosszabb-rövidebb időszakok, amikor elevenen érezzük a Jóisten közvetlen közelségét: legyen az akár egy szentség vétele, egy új családtag születése, hosszan tartó szenvedés vagy néhány megrendítő pillanat élet és halál határmezsgyéjén. Bármire képesek vagyunk ilyenkor, lángol a szívünk, és örömeinkben vagy bánatunkban alig tudjuk megfékezni tenni akarásunkat.

Máskor azonban könnyen eltávolodunk a minket végtelenül szerető Istentől. Mindennapi szenvedélyeink és halmozódó gondjaink töltik ki életünket, gondolataink magunk körül forognak, és folyamatosan küszködünk az idő szorításában. Közben pedig szóba sem állunk Vele, válasza sem méltatjuk, tétlen hallgatásba burkolózunk. A különbség bennünk rejlik, hiszen az Ő jelenléte állandó: ott van mindenben, ami körülvesz minket, ott él mindannyiunk lelkében, velünk van a legapróbb mozdulatainkban, a rendszeres cselekedeteinkben, részese érzéseinknek, irányítja szándékainkat, meghatározza terveinket és életcélunkat.

Rajtunk múlik, hogy mikor vesszük észre Őt, hogy hányszor halljuk meg hívását, és milyen kapcsolatot építünk ki Vele. Nem könnyű feladat, de komfortzónánkból kilépve, nap mint nap rendszeres időt szánva az elmélyült imádkozásra, kapcsolatunk élővé válik Vele, irgalmas szeretete által pedig tettekké nemesíti bennünk szándékait: képesek leszünk előítéletek nélkül, szeretettel fordulni egymáshoz és a rászorulókhöz, akár csak az Autista Segítő Központ munkatársai. Felismerjük az Oltáriszentség társaságában rendszeresen töltött idő fontosságát. Megtanulunk összefogva segíteni és építkezni, amit a Karitás Csoport munkája és a plébániai felújítások is jól példáznak. A közösségi szándékokra együtt végzett szüntelen imádságtól pedig hitünk egyszerűen kivirágzik, mint a PasaRózsa.

Persze Ő akkor is szeret minket, ha nem válaszolunk a hívására. Megelégedhetünk ezzel a biztos tudattal akár egész életünkön át, de sokkal jobb lelki értelemben is „teljes életet” élni, és Vele együtt cselekedni. Felemelő érzés, ha akár csak egy rövid időre is sikerül. Amikor pedig elkóborolunk, nincs más dolgunk, minthogy újra és újra visszavigyük szívünket az Istenhez.

Az imádságra mindannyian képesek vagyunk, és nagy szükségünk is van rá, hogy hitünket megőrizzessük, és lelkünkben megerősödve alkalmassá váljunk arra, hogy tetteinkkel és életünkkel megszólítsuk azokat, akik még nem hisznek Őbenne, ezáltal is tovább építve cselekvő egyházunkat.

Így válhatunk igaz keresztényekké, hogy ne csak a vasárnapi szentmisék percei és adományai tanúskodjanak hitünkről, hanem a bűnbánatok alkalmával megvallott vétkeink mellett sokszor tegyünk jót is, gondolattal, szóval, cselekedettel, és ne mulasszuk el a lehetőséget, hogy szívünket megnyitva, minden nap közelebb kerüljünk az Úrhoz.

Lépjünk a tettek mezejére! Most!

Osztroluczky Dénes

Bátor vagy lusta keresztény vagy?

A keresztények élete bátor élet. Szent Pál a zsidókhöz írt levelében szereplő (Zsid 6,10–20) buzgóság, bátor előrehaladás legyen a mi hozzáállásunk is az élethez. Úgy, mint azoknak, akik a győzelemre edzik magukat a stadionban. Szent Pál levele azonban a lustaságról is szól, amely a bátorság ellentéte. A lustaság nem más, mint „lefagyasztva” élni azért, hogy minden változatlan maradjon.

A lusta keresztények azok, akiknek nincs kedvük továbblépni, akik nem harcolnak azért, hogy a dolgok megváltozzanak, hogy új dolgok jöjjenek, melyek mindenki javát szolgálnák. Ők a lusta, a parkolópályán lévő keresztények, akik kellemes parkolót találtak maguknak az Egyházban. És amikor keresztényekről beszélek, akkor világi hívőkre, papokra, püspökökre egyaránt gondolok, mindenkire. Mennyi ilyen, parkolópályán álló keresztény van! Számukra az Egyház nem más, mint egy parkoló, ahol őrzik az életüket, és a lehető legnagyobb biztonságban érezhetik magukat. Ezek a mozdulatlan keresztények eszembe juttatják, amit a nagyszüleink mondtak annak idején: „Vigyázz, mert az állóvíz, amelyik nem folyik, az poshad meg leghamarabb!”

Mitől lesznek bátrak a keresztények? A reménytől. A lusta keresztényeknek azonban nincs reménységük, ők „nyugdíjban vannak”. Persze jó dolog nyugdíjba menni sokévi munka után, de az egész életünket nyugdíjban tölteni, az nem szép! A remény

az a horgony, amelybe kapaszkodva küzdhetünk a nehéz pillanatokban is. Jusson eszetekbe minden nap a remény, amely nem csal meg, a remény, amely biztos és szilárd horgony az életünkben. A remény a horgony: kivetettük, és rákapaszkodtunk a kötéltre. A remény harcot jelent. A mindennapok harcában a remény a távlatok erénye, nem a bezárkózásé. A remény talán a legkevésbé érthető, de a legerősebb erény.

„Igen, atyám – mondhatnátok –, de vannak rossz pillanatok, amikor minden sötétnek látszik, mit tegyek?” Kapaszkodj a kötéltre, és bírd ki. Senki nem ajándékba kapja az életet, bátornak kell lenni ahhoz, hogy előremenjünk, és kibírjuk. A bátor keresztények sokszor hibáznak, de mindannyian hibázunk. Aki előrehalad, hibázhat, míg aki egy helyben áll, látószólag nem hibázik. És amikor nem lehet haladni, mert minden sötét, minden zárva van, akkor ki kell bírni, állhatatosan.

Nézzünk magunkba, és tegyük fel magunknak a kérdéseket: **Vajon bezárkózott vagy a távlatokba tekintő keresztények vagyunk?** Vajon a nehéz pillanatok át tudjuk-e vészelni a remény tudatában, mely nem csal meg, mert tudjuk, hogy Isten nem csal meg minket? Milyen vagyok én? **Milyen az én hitéletem? A távlatok, a remény, a bátorság, az előrehaladás jellemzi?** Vagy olyan langyos, hogy még a rossz pillanatok sem bírja ki?

Reményik Sándor

Ne ítélj

Istenem, add, hogy ne ítéljek –
Mit tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangnak lássak –
A dolgok olyan bonyolultak
És végül mégis mindenké
Elhalkulnak és kisimulnak
És lábaidhoz együtt hullnak.
Mi olyan együgyűn ítélünk
S a dolgok olyan bonyolultak.

Istenem, add, hogy mind halkabb legyek –
Versben, s mindennapi beszédben
Csak a szükségeset beszéljem.
De akkor szómban súly legyen s erő
S mégis egyre inkább símogatás:
Ezer kardos szónál többet tevő.
S végül ne legyek más,
mint egy szelíd igen vagy nem,
De egyre inkább csak igen.
Mindenre ámen és igen.
Szelíd lepke, mely a szívek kelyhére ül.
Ámen. Igen. És a gonosztól van
Minden azonfelül.

1939.

Legenda Szent Antalról

Egy asszony megszabadul a fején nőtt hatalmas cisztától

Egy, a Forlí egyházközségbe tartozó, Beatrix nevű asszony tíz éve súlyos betegségben szenvedett. Ökol nagyságú daganat nőtt a koponyáján. Kiváló orvosok sem tudták kigyógyítani a bajából. Ekkor ájtatos lélekkel Antal segítségéért folyamodott, és megfogadta: ha meggyógyul, ezüstszállal fonja körül a Szent oltárát. Még aznap éjjel álmában megjelent neki Antal. Az asszony úgy látta, mintha a szent négyfelé vágta volna a daganatot. Megkönnyebbült, és teljesen egészségesnek érezte magát. Majd a jelenés eltűnt, a Szent csodájának ereje azonban megmaradt. Kis idő múlva, mint ahogy a látomás megmutatta, a daganat négy részre szakadt és nagy mennyiségű genny távozott belőle. A kinövés eltűnt, a gyógyult pedig Antal csodatévő erejét hirdette. Majd Páduába ment, és ígéretéhez híven vékony ezüstszalaggal fonta körbe a Szent sírját.

(Sugárzó életek könyvsorozat, Pádúai Szent Antal misztikus történetei, Etalon Kiadó)

„Milyen jó
a papoknak,
mert egy szavukra
lejön az Isten!”

A 2020-as budapesti eucharisztikus vilá kongresszusra készülve

SZODFRIDT GÁBOR

Szent Teréz szól kissé irigykedve a címben szereplő mondattal a papokról, hogy milyen jó is nekik, ők talán egy arasznyival még közelebb kerülhetnek az Istenhez az átváltoztatáskor. Krisztus a kezünkbe adja magát! Minden hívő katolikus szíve mélyét fel tudja kavarni, ha belegondol, mi is történik a szentmisében, mi is történik az átváltoztatáskor, az áldozáskor. Pasaréten három pap testvérünket kérdeztük meg, hogy mit jelent nekik az Oltáriszentség, milyen kapcsolatban vannak az Eucharisziával. Három különböző személyiség három különböző, de összetartozó oldalát mutatja be az Oltáriszentség tiszteletének.

ZALÁN TESTVÉR

Nem emlékszem pontosan arra, hogy hol és mikor tudatosult bennem először az Oltáriszentség jelentése. Valahogy belenőttem.

Kisgyermekként, amikor a hittan órán azt mondták nekem, hogy a szentmisében az oltáron megjelenik majd Krisztus, egy fehér ruhás alakot képzeltem oda, aki egyszer csak az oltár mellett áll és vár rám. Nagy élmény volt számomra, amikor jó évtizeddel később

ráeszméltem egy lelkigyakorlaton, hogy igen, pontosan megtörténik minden szentmisében: az Eucharisziában valóságosan megjelenik Jézus, a maga teljes valóságában adja magát és mi befogadhatjuk őt. Isten fia kétezer éve emberré lett, hogy találkozzon az emberrel, de itt és most Jézus még emberiségéről is lemond csak azért, hogy találkozzon velem, velünk egy darab kenyérben. Ez szíven ütött, pontosan emlékszem a dátumra, a napra és a helyre, amikor mindez történt. Az Úrral való kapcsolatom elmélyülésében nagyon fontos lett ez a felismerés.

Azután már egyetemistaként felmerült bennem a gondolat, hogy milyen jó lenne hét közben is szentmisére járni, mert Jézus ott van, és mert jó vele lenni.

Ezek a hétköznapi reggeli szentmisék nagyon fontos találkozások voltak, a vele való személyes kapcsolat mélyülésében fontos szerepet játszottak. Lassan a helyére került minden, igazi és teljes értelmet nyertek a dolgok és onnan kezdve természetes volt, hogy nem azért megyek áldozni, mert megérdemlem, hanem mert szükségem van rá, mert ő akar velem találkozni, ő vágyik rám.

Fontos élmény volt az a vasárnap esti szentmise is számomra, amikor egyetemistaként az újlaki templomban Gyuri atya odaintett, hogy jöjjenek áldoztatni.

Én áldoztatni? Remegett a lábam és a kezem is attól a tudattól, hogy most Krisztus testét nyújtom másoknak. Ezt a megrendítő tapasztalatot ma is átélem a szentmisén, bár már nem remeg tőle a kezem, de azóta is nagy megtiszteltetésnek érzem, hogy másoknak nyújthatom Jézust. A ministránsoknak is el szoktam mondani, hogy ők kiválasztott emberek, kiválasztottak arra, hogy az oltárnál ennyire közel legyenek Jézushoz. Ő megajándékozza őket ezzel a közelséggel. Újmisés papként is, és ma is, mindig megrendítő tapasztalat, hogy elismételhetem Krisztus szavait, ugyanazokat, mint amelyeket ő mondott az utolsó vacsorán. Hogyan kerülök én ebbe a történetbe, hogyan lehetséges, hogy közben átváltozik a kezemben lévő kenyér és bor? Ez egy különleges, ésszel nehezen felfogható dolog – nagy ajándék.

ÁGOSTON TESTVÉR

Szerető és harmonikus családban nőttem fel. Édesanyám gyakorló katolikus, míg evangélikusnak keresztelt édesapám nem tartotta magát hívőnek. Vasárnaponként édesapám nélkül, húgommal együtt hármasan mentünk templomba. A hitéletem szempontjából ez a kettős szülői háttér izgalmas pillanatokot hozott. Serdülő koromban például évekig hátraléptem a vallás gyakorlásától. Egy gimnáziumi barátság, egy barátnő révén kezdtem el a Torockó téri református gyülekezetbe járni, és paradox módon ebben a nagyon jó református ifjúsági közösségben vált számomra élménnyé, hogy katolikus vagyok.

Később az ELTE fizika kutató szakán folytattam a tanulmányaimat. Az első egyetemi évek alatt sok időt töltöttem a Széchenyi Könyvtárban, ahol a szabadpolcra szinte véletlenszerűen kezembe került Szent Ferenc Perugiai legendája. Ezt a könyvet olvasgatva támadt föl bennem a vágy, hogy minél többször vegyek részt hét közben is a szentmisén.

05

Bekapcsolódtam egy karizmatikus imacsoport életébe, regnumos papok vezetésével éjszakai zárándoktúrákon vettünk részt, táborozgattunk. A zárándoklatoknak részei voltak a sátor melletti szentségimádások is.

Ezek a szentségimádások átrendezték az életemet. Ezek nyomán kaptam a hivatásomat és jelentkeztem a Ferences Rendbe. Huszonegy éves voltam ekkor, ez volt az az év, amikor a „Felszabadulás tér” nevet váltott és újra „Ferenciek tere” lett. Ekkor kopogtattam be a ferencesekhez. Éppen Liberát testvér volt a sekrestyében, egy nagyon egyszerű, szentéletű suszter testvér, aki sajnos hamarosan meg is halt. Az ő emléke belém égett, mint az első találkozás a fe-

rencesekkel, és ezt ma is nagy ajándéknak tartom.

A legmélyebb nyomot egy pasaréti éjszakai szentségimádás hagyott bennem. Az imacsoportunk számára kihelyezett szentség a Mária kápolnában volt, ahol most gyóntatni szoktam. A hittanteremben le lehetett volna dőlni pihenni, én azonban egy percet sem aludtam: titokzatos belső ösztönzésre végig virrasztottam, elmélkedtem, imádkoztam az éjszakát. Most is eleven számomra annak az emléke, hogy reggel miként zötykölődtem fáradtan, kábultan, de a vallási élménytől teljesen megrendülve az ötös buszon, mintha egészen más emberként indultam volna aznap az egyetemre.

Ezeknek az élményeknek a hatására tudatosodott

bennem, hogy számomra milyen nagy jelentősége van az Eucharisziával töltött, látszólag tétlen időnek. Még ha nem is tudtam pontosan megfogalmazni, hogy milyen módon érinti ez az életemet, de vallási tapasztalattá, élménnyé vált az, hogy az Oltáriszentség átformál, különös érzékenységet ad a Jóistennel való kapcsolatomban: megszólíthatóbbá válok a Jóisten számára.

DONÁT TESTVÉR

Nyolc-kilenc éves lehettem, amikor elsőáldozó lettem, mert faluhelyen ez volt a szokás. Még nem voltam tizenkét éves, amikor bér-málkoztam is, nem az elhívás, nem a szilárd meggyőződés, hanem szintén a korabeli szokások miatt. Én akkor

ezekből a szentségekből szinte semmit sem fogtam fel. Otthon édesanyámmal és nagymamámmal rendszeresen imádkoztunk, megtanítottak egészen kis koromban a rózsafüzérre is, de nagyon lassan alakult ki bennem a szentségimádás vágya, mint imádság-

forma. Falusi gyerekként életre szóló élmény volt, hogy egyszer megleshettem a plébános atyát, amikor csendben, egyedül imádkozik a templomban. Épp valami aktuális csínytevésem után akart velem komolyan elbeszélgetni, én kicsit hamarabb érkeztem hozzá, és a templomban mély imádságba merülve találtam. Csak a megbeszélte időpontra jött elő, és csodálatosan ragyogott az arca az imádság után. Azt hiszem, így kezdődött...

Ha az Eucharisziára gondolok, három fogalom merül fel bennem: találkozás, hálaadás, megnyugvás. Azzal találkozni, akit szeretek, és ez a találkozás mindent megér. Milyen hihetetlen erőt tudunk meríteni már abból is, ha egy rég nem látott családtaggal, barátal találkozunk! Nem az számít, hogy mennyi időt tudtunk eltölteni együtt, hanem maga a találkozás ténye.

Ez a megnyugvást jelenti számomra.

Az Eucharisziát valahogy a szerelmes állapothoz hasonlítanám. Nem tölthetek minden percet azzal, akit szeretek, de a vágy, érte élni, dolgozni, tenni a napi dolgaimat - ez éltet. S ha találkozunk, akkor minden mást kizárni az életemből. Ahogy a testemet táplálom a rendszeres étkezéssel, nem szabad elhanyagolni a rendszeres lelki életet sem.

HIRDETÉS

„Itt van az Isten háza és itt van az ég kapuja.”
(Ter 28,17)

PASARÉTI FOTÓ-, GRAFIKA- ÉS RAJZPÁLYÁZAT

Plébániánk pályázatot hirdet a pasaréti ferences templomról, annak egészéről, vagy részleteiről szóló, igényes kivitelű fotó, vagy grafika, rajz, festmény, logó elkészítésére. Az alkotás bármilyen technikával készülhet.

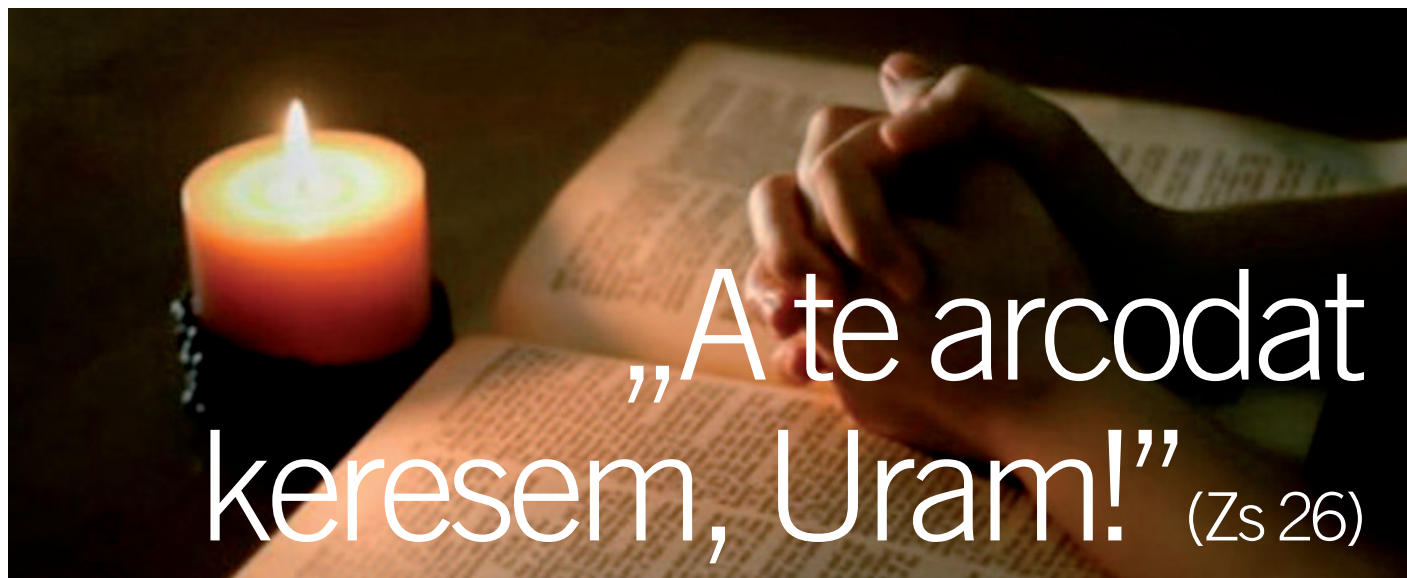
A pályázati kiírás korosztálytól független, bárki jelentkezhet rá.

Az elkészült alkotásokat **2017. június 4-ig** a portán lehet leadni vagy e-mailben elküldeni a pasapleb@gmail.com címre.

Díjak:

- kétszemélyes vacsora korlátlan italfogyasztással a VakVarjú Étteremben
 - családi wellness belépő
 - éves Képmás előfizetés

A pályázat eredményhirdetésére a templombúcsún, Pádai Szent Antal ünnepén az esti ünnepi szentmisében kerül sor (június 13. 18:00).

„A te arcodat keresem, Uram!” (Zs 26)

BOBAY ORSOLYA

A lelkigyakorlat jelentősége a keresztény életben

A lelkigyakorlatoknak, amelyek századok óta fontos szerepet játszanak a keresztény életben, a mai ember számára is nagy jelentőségük van. Fontos megismerni a róluk alkotott korábbi elképzeléseket és gyakorlati útmutatásokat, azonban a leglényegesebb kérdés a lelkigyakorlatozó számára Istennel, embertársaival és önmagával való kapcsolata.

A lelkigyakorlatok a kezdeti időszaktól kezdve fontos szerepet játszottak az életben. Bizonyos szempontból minden egyes nap, minden életesemény lelkigyakorlatnak tekinthető, hiszen a napi szentírásolvasás vagy az imádság által a hétköznapi pillanatok is lelkigyakorlattá válhatnak, olyan idővé, amely a mindig változó körülmények között új felismerésekre vezethet. Az elvonulásnak, a mindennapi életemből való kiszakadásnak a lehetőségét nyújtó lelkigyakorlatok azonban másfajta időtöltést jelentenek, amely során jobban Istenre tudok figyelni és kegyelmének köszönhetően el tudom mélyíteni a hitemet.

Kezdő hittanos koromtól egészen mostanáig a lelkigyakorlatok többféle formáját is megtapasztalhattam. Elsőként a hittantáborok lelki programjait, majd az ifjúsági közösségek lelkigyakorlatait, amelyek már komolyabb, több elmélyülést igénylő alkalmak voltak. Egyetemista koromban többféle lelkigyakorlaton is részt vehettem, például Sümegen Barsi atya húsvéti lelkigyakorlatán, illetve MÉCS lelkigyakorlatokon. Ezek mind-mind más módszereket követtek, és mást állítottak a középpontba. Mégis megegyeztek abban, hogy a céljuk az Istennel, az emberekkel, és önmagammal való kapcsolatom javítása, helyreállítása volt. A plébániai lelkínapi és az évenkénti lelkigyakorlatok, amelyeken rendszeresen részt veszek, szintén erre nyújtanak lehetőséget, különösen az esztorgom-mátraverebély-

szentkúti gyalogos zarándoklat, amely évek óta a lelkigyakorlat különleges formáját jelenti számomra.

Az egyháztörténetben a lelkigyakorlat fogalma és gyakorlata a keresztény ókortól kezdve létezik. Johannes Cassianus használta elsőként a 4-5. században az exercitia spiritualia fogalmát, amely a szerzetestársainak ajánlott lelkigyakorlatot jelentett.

Bár a modern lelkigyakorlatos módszereket Loyolai Szent Ignác dolgozta ki a 16. század második felében, a ferences hagyományban is léteznek a középkorban kialakult lelkigyakorlati formák. Szent Bonaventura Soliloquium (Beszélgetek a lelkemmel) című könyve a lelkigyakorlat négyféle módját mutatja be az olvasónak, amelyben a jó megvalósításáért küzdő lélek és a belső ember beszélget egymással. A párbeszéd témáit a változatlan igazságok, a kegyelmi élet, Isten jósága, a bűnbánat és a javulás feltételei jelentik

Második lelkigyakorlatos könyve, az Itinerarium (A lélek útjai Istenhez) a Soliloquiumhoz hasonlóan különbséget tesz a lélek három tehetsége (emlékezet, értelem, akarat) között. Szent Bonaventura gondolatmenetének alapját az a tétel jelenti, hogy a lelket a természet tette széppé, a bűn torzította el, és a kegyelem újította meg. A lelkigyakorlat célja a lelki „tehetségek” fejlesztése, amelyek által felismerhetjük Isten tulajdonságait a dolgokban a teremtet világ és a lélek egymásra hangoltságán keresztül.

Szent Ignác Lelkigyakorlatok (Exercitia spiritualia) című könyve szerint a lelkigyakorlat eredeti formája 30 napon (4 héten) keresztül tartott. Az első héten a lelkigyakorlatozó saját életéről és bűneiről elmélkedett, a további heteken pedig Jézus életéről illetve követéséről gondolkodott. A Krisztus életéről való elmélkedés három szakaszának témáit a virágvasárnapkal záródó szakasz, Krisztus szenvedése, majd a feltámadás és a mennybe-menetel jelenti.

Az Exercitia spiritualia első szakasza a következő meghatározást adja a lelkigyakorlattal kapcsolatban: „Lelkigyakorlaton értjük a lelkiismeret-vizsgálás, elmélkedés, szemlélődés, szóbeli és elmélkedő ima és egyéb lelki tevékenység minden módját. Mert amiként a sétálás, gyaloglás és futás testgyakorlat, ugyanúgy lelkigyakorlatnak mondható minden tevékenység, amely a lelket előkészíti és alkalmassá teszi arra, hogy eltávolítson magától minden rendetlen hajlamot, és miután azokat eltávolította, keresse és megtalálja az isteni akaratot, hogy életét aszerint rendezze és a lélek üdvösségét elnyerje.”

A középkori és kora újkori lelkigyakorlatos irodalom gazdag hagyományai számos lehetőséget kínálnak ma is arra, hogy az olvasásuk segítségével közelebb kerüljünk Istenhez, azonban ha tehetjük, nagyon fontos az időnkénti, lelkigyakorlaton való részvétel. A lelkigyakorlatra való jelentkezés, a döntés előtt érdemes az alábbi szempontokat megfontolni:

LELKIGYAKORLAT...? MIÉRT?

- Szeretnék néhány napra visszavonulni, hogy távolságot tudjak venni a mindennapok zajától, megsokszorozhatom... – Szeretném világosabban látni önmagamat, kapcsolataimat, belső vágyaimat; azt, amire igazán vágyom...

- Az életem és a hitem két külön világ. Egyre nehezebben viselem ezt a skizofrén állapotot.

- Döntés előtt állok és szeretnék Istenre figyelve, jól választani!... – Azt hiszem, segítené, ha valakivel erről beszélni tudnék, ha segítséget kaphatnék ebben...

- Sokszor éreztem már vágyat, hogy imádkozzak, de mikor végre odajutok, hogy leüljek, elbizonytalanodom: hogyan imádkozzak? Mit mondjak? Mit tegyek? Most már nagyon szeretnék lépni...

- Elcsendesedni, kiszakadni megszokott hétköznapijaimból, és arra figyelni, amit igazából a legfontosabbnak tartok...

- Néhány napot olyan emberek között tölteni, akik hozzám hasonlóan keresik Istent, akikkel lehet minden

gond nélkül ilyen témáról beszélgetni... – Azt hiszem, ez most nagyon segítené engem...

- Szeretném megtapasztalni Istent az életben. Törődik-e velem? Tényleg akar-e mondani nekem valamit? Ha igen, hol és hogyan? – Szívesen adnék alkalmat, hogy szóljon hozzám...

- Érzem, hogy valaminek jönnie kell az életben, valahol változnia kell valaminek; valaminek rendeződnie kell... – talán ez a pár nap segítené ezzel szembenéznem.

- Talán azért is maradok magamra az istenkereséssel, mert félek, hogy ha beszélnék erről, rám erőltetnének valami olyasmit, amit egy porcikám sem kíván. Szeretnék segítséget kapni, de közben szabad is maradni. (forrás: <http://eletrendezeshaza.hu>)

A lelkigyakorlat 21. századi jelentőségével kapcsolatban álljon itt befejezésül egy idézet:

„Azt hiszem, mindnyájan megegyezünk abban, hogy a mi korunk emberének a figyelme erre a világra, és ennek a világnak az anyagi javaira irányul. (...) Én mégiscsak azért jöttem, hogy bebizonyítsam, ebben a rohanó, anyagi világban nagyon nagy szükség lenne lelkigyakorlatra. A mi korunk emberének éppen úgy kellene tudni elmélyülnie, mint bármely más korábbi kor emberének. A lélek gyakorlatai nincsenek korhoz kötve. Mindig szükség van arra, hogy ezen a földön élve, ezen a földön dolgozva, azért időnként a lelkünkkel is törődjünk.”

(Dr.Péteri Pál: A lelkigyakorlat jelentősége a XXI. században)

HOGYAN GONDOLKOZUNK AZ EGYHÁZRÓL?

Te mit teszel az Egyházért?

Plébániai újságunk mostani számában az Egyházzal kapcsolatos kérdéseket tettünk fel a pasaréti híveknek. Több mint fél évszázad telt el a II. Vatikáni Zsinat óta, ahol a résztvevő atyák a huszadik század követelményeinek megfelelően fogalmazták meg, aktualizálták az Evangélium tanítását: nagyobb szerepvállalásra, aktívabb részvételre bátorították a híveket az Egyház életében. Huszonkét válaszadó írta le tapasztalatait, érzéseit, véleményét az Egyházzal kapcsolatban, amelyek már jól tükrözik a zsinat által elindított változásokat.

Ezekből állítottunk össze egy elgondolkodtató válogatást.

MIT JELENT NEKED AZ EGYHÁZ?

- Az Egyház számomra azt jelenti, hogy Isten hatalmas ajándékaként egy óriási közösséghez tartozhatok.
- Számomra az Egyház egy biztos pont, amihez visszatérhetek, ami mindig befogad.
- Nekem az Egyház egy nagy család, ahova jó tartozni. Családon belül sokat vitatkozunk, de a végén az van, amit a családfő mond. Kifelé pedig a család - összeczár.
- Nehéz megfogalmazni, hogy mi számomra az Egyház: valamiféle keretét jelenti a hitemnek, egy olyan pohár, amiben a hitem van. Nem sok mindenre jó egy üres pohár, de pohár nélkül nehéz hova tölteni.
- Az Egyház mi vagyunk! Feladatunk az örömhír hirdetése az egész világon.
- Az Egyház sok-sok millió ember szanaszét a világban! A gyakorlatban Pasarét, a ferencesek és a sok ismerős arc, akikkel kimondatlanul is van bennünk valami közös.

MI VOLT A LEGPOZITÍVABB ÉLMÉNYED AZ EGYHÁZZAL KAPCSOLATBAN?

- A hitünk közösségben való megélése, egymás hordozása.
- Személyek, akik sokat jelentenek számomra: Teréz anya, Jean Vanier, Bőjte Csaba, Ferenc pápa, Barsi Balázs, a kommunizmus mártír papjai. Mai vagy a közelmúltban élt emberek, akik Krisztust közvetítik valóságosan.
- Szent II. János Pál pápa nagyon sokat jelentett nekem. Egyszer személyesen kezet foghattam vele - ez megváltoztatta az életemet.

- Azt hiszem Assisi – mindenestül.
- A lányom nagyszerű hittan tanára Pasaréten.

TE MIT TESZEL AZ EGYHÁZÉRT?

- A templom körüli takarítást szervezem.
- Kishittant oktatok.
- Hosszú évekig egy világi szervezet vezetője voltam, önkéntesként segítettem a fiatal édesanyákat.
- A „máltaiaknak” időnként önkénteskedem.
- Két éve kísérek egy baráti közösség asszonyaiból álló imacsoportot, ahol az ignáci lelkeségben megismert imamódokkal imádkozunk.
- Részes voltam egy szerzetesrend magyarországi megtelepedésének és egy katolikus iskola indításának a tizenegyedik kerületben.
- Önkéntesként dolgozom a karításban.

MIT VÁRSZ A PAPOKTÓL, SZERZETESEKTŐL?

- Ugyanazt, amit magamtól: az örömhír és a remény közvetítését, tevékeny szeretet formájában....és mindent köszönök nekik: a szolgálatukat, az elköteleződésüket, imáikat...Mindent!
- Vezetést, segítséget Jézussal járó utunkon.
- Tanítást, példaadást, Istennek-szenteltséget.
- Szeretetükkel és emberségükkel hozzák létre a közösségi életet, és átélte szentmiséikkel és prédikációkkal tanítsanak minket.
- Hitelesek legyenek!
- Nyitott szívet mindenki felé – persze ez minden keresztény ember feladata!

MIT VÁRSZ A KATOLIKUS HÍVEKTŐL, MINT AZ EGYHÁZ TAGJAITÓL?

- Törekedjenek megélni az Evangélium tanítását és azt közvetíteni a szűkebb és tágabb környezetük felé.
- Csinálja mindenki a dolgát, ahogy tudja. Aki nem kíván részt venni a munkában, ne keresztezze azok útját, akik tenni szeretnének.
- Legyünk hűségesek, lojálisak, türelmesek és megértőek az Egyházzal szemben.
- Őszinte közösséget, hogy fejlődhessünk, elmélyülhessünk Krisztussal való kapcsolatunkban.
- Vegyék komolyan hitüket és Istenszeretetüket! Tartsák meg a parancsokat és éljenek a nyolc boldogság szerint! Járjanak pontosan a szentmisékre - sajnos nagyon sokan késnek - és ne menjenek el előbb! Bizony sokan elmennek áldozáskor, mert ők nem áldoznak.
- Amit magamtól is: hitünkben növekedjünk és láthatóvá legyen mások számára is az Egyház.
- Kevesebb legalizmust, ne legyenek annyira katolikusok a „katolikusok”, hanem inkább egyetemesek, a szó jó értelmében.
- Példát kell mutatnunk ebben a világban, minden téren, helyen, mindenütt és mindenben!

A tisztaságról

Vallásos fiatalok között is egyre kevesebben vállalják a házasságkötésig tartó szüzességet. A cselekvő egyház részeként, a pasaréti közösség tagjaként mindnyájunknak feladata van a romló tendencia megállításában. Az irgalmas szeretet jegyében tekintsük át a helyzetet és térképezzük föl tennivalóinkat.

A templomtakarítás számomra az év egyik kiemelkedő közösségi programja Pasaréten. A korosztályokon, hittan csoportokon és közösségeken átívelő nyüzsgés, a cserkészek cirkuszi produkciót megszégyenítő létrás műsorszám, és a különleges élvezetet jelentő rágógumi kapargatás a padok aljáról – nos, leírhatatlan élmény. Cikkemben most mégsem a virágvasárnapi ünnepi tisztaságot és a kellemes tisztítószert-illatban úszó templom látványát ecsetelném - ezúttal a test tisztaságáról szeretnék írni.

A MAI HELYZET

Már a keresztény fiatalok nagy százaléka is hamarabb kezd szexuális életet élni, mint hogy házasságra lépne. A tisztaság megőrzése, a várakozás sokakban már föl sem merül választási lehetőségként. A szexualitás és a házasság kérdéseiben egyre nagyobb zűrzavar uralkodik, mellyel szemben szülők és lekipásztörök egy része is tehetetlenül áll. A helyzetet nehezítik a média hamis ideáljai és a pornográfia. A pornográf tartalmak interneten, mobiltelefonon, videókon könnyen hozzáférhetőek, leggyakrabban korhatár nélkül. Nemcsak a fiatalok egészséges szexuális fejlődésében okoznak súlyos torzulást, de sokszor a házastársi kapcsolatokat is zilálják.

PRÓBAHÁZASSÁG VAGY TISZTA KÉSZÜLET?

Gyakori, hogy a fiatalok összeköltöznek párjukkal, mert ki szeretnék próbálni, vajon alkalmasak-e a házasságra. A döntés mögött számtalan ok fölfedezhető, többek között az a remény, hogy az összeköltözéssel tesztelhető, alkalmasak-e az együttélésre. **A próbaházasságok azonban hamis eredménnyel kecsegtetnek, hiszen bár az együttélés során sok mindenre fény derülhet, ám éppen az elköteleződést nem lehet kipróbálni.** Ugyanakkor világszerte egyre népszerűbbek, és sok fiatal vonzanak azok a mozgalmak, amelyek zászlajukra tűzik, hogy magánéletüket, párkapcsolatukat a keresztény értékrendnek megfelelően élik meg.

Ennek hátterében részben az a belátás áll, hogy az egyre alternatív párkapcsolati modellek statisztikailag igazolhatóan nem vezetnek hosszú távú, valódi

boldogsághoz: **a korábban együtt élő párok nagyobb százalékban válnak el, míg a tisztaságban készülők stabilabb kapcsolatban élnek.**

SZENTÍRÁSI ALAPOK

Jézus ember is, testté lett. A kereszténység a testet szentnek és értékesnek tartja, de csak teljes emberiségünkben, nem elszakítva a lelki dimenziótól. **Jézus a tiszta életre hív meg minket. A Szentírás nem hagy kétséget afelől, hogy a szexuális együttlétnek csak a házasságon belül van helye:** csak a házasságon belül lehet a megszentelés, a kölcsönös és az isteni szeretet megtapasztalásának forrása. A testiség bűn, ha házasság előtt vagy azon kívül (házasságban, de nem a házastárssal) éljük meg. A szexualitás Isten ajándéka, képesség, hogy segítségével a két nem a kölcsönös önátadásban, a házasságban ajándékká válhasson egymás számára, és gyermekük születhessen.

MEGALKUVÁS NÉLKÜL, DE IRGALMAS SZERETETTEL

Mi a teendőnk, hogyan tudunk a jelenlegi helyzeten változtatni? Ujjal mutogatni és ítélni semmiképp sem szabad, de beletörődni, és a fennálló állapotokra legyinteni sem. Fiatalok sokasága iránymutatás nélkül hanykolódik a kor erkölcsi viharában. Nagyon fontos, hogy megtaláljuk a legjobb módját annak, hogyan szólítsuk meg őket. Ne erkölcsi ítéleteket hangoztassunk, hanem **irgalmas szeretettel forduljunk a helytelen úton járó fiatalokhoz.** Mindenkit más-más módon kell megszólítani, sok odafigyeléssel és egyéni segítségnyújtással tudunk célt elérni. **De minden esetben fontos, hogy nem szabad elveszítenünk a biztonságunkat, és mernünk kell hirdetni azt, amit az Egyház tanít.** Attól való félelmünkben, hogy eltaszítjuk magunktól a fiatalokat, ha egy számukra szigorúnak számító testi tartózkodást ajánlunk nekik, nem térhetünk ki a feladat elől.

ISKOLÁK, HITOKTATÓK, SZÜLŐK FELADATAI

Amikor arra akarjuk a fiatalokat nevelni, hogy tisztán

álljanak az oltár elé, olyasmire akarjuk őket tanítani, amivel radikálisan szembefordulnak korosztályuk meghatározó életmódjával. Ezért sikert csak akkor érhetünk el, ha mindenki, aki fiatalokkal foglalkozik, részt vesz ebben a szép, de nehéz feladatban. **A tisztaság tanítható, begyakorolható, a mélyben őszintén vágyott érték.** A „kényes témáról” való behatóbb beszélgetések folytatását nem háríthatja a szülő a hitoktatóra, és fordítva sem: **a szexuális nevelés, a házasságra való felkészítés kötelessége a szülőknek, a hitoktatásnak és a katolikus iskoláknak is, tehát mindenkinek, aki fiatalokkal foglalkozik.**

Általánosságban elmondható, hogy a témával kapcsolatos jelenlegi felkészítés közel sem elegendő.

A NEVELŐK KÉPZÉSE

Ezért először is foglalkozni kell a szülőknek, a papoknak, a hitoktatóknak a képzésével a nemiség, a szexualitás, párkapcsolat és házasság kérdéseivel kapcsolatban. Biztos alapokon álló tudással kell rendelkezniük, hogy bármikor készen álljanak a gyerekek, a kamaszok, majd a fiatal párok fölkészítésére. Tudásunk mélyítésére kínált kiváló lehetőséget a Kájoni Házban a „Szülősulni” programsorozat részeként Pécsi Rita két előadása is a szexuális nevelésről, melyen fiatalabb és idősebb szülők mellett több ferences testvér is részt vett.

A SZEXUÁLIS NEVELÉS ESZKÖZEI: PÉLDAMUTATÁS ÉS FELVILÁGOSÍTÓ BESZÉLGETÉSEK

A gyerekeknek egészen kis koruktól fogva meg kell adni az életkoruknak megfelelő szexuális nevelést. Példamutató, hiteles élet felmutatása mellett a megfelelő időben felvilágosító beszélgetésekkel kell megszilárdítani a fiatalokban az igazi értékeket.

Nem jó, ha nem beszélgetünk ezekről a kérdésekről, de az sem mindegy, hogyan tesszük: ha csak szabályokról, veszélyekről és tilalmakról szólnunk, ez nem elég ahhoz, hogy a tiszta házassági felkészülésre irányt adjunk, sőt gyakran inkább ellenállást szül. Hasonlóan káros, ha a hitoktatók vagy a szülők eltérnek az egyház tanításától, és megengedő, ráhagyó tanácsokat adnak a rájuk bízottaknak.

TANÚSÁGTÉTEL, MÁSODIK TISZTASÁG

A fiatalokat legjobban az életből vett példák győzik meg, ezért a házasságra való felkészítések egy fontos építőköve lehet, ha hittanórára, jegyesoktatásra, vagy egyéb alkalmakra tanúságtevő párokat hívunk meg. A fiatalok nagyobb arányban befogadóak egy „hétköznapi pár” hétköznapi módon megosztott történetére, mint erkölcsi eszmék sulykolására. A házasságra való helyes felkészülésről sajátos hitelességgel beszélhetnek olyan párok, akik maguk az Egyház tanításának szellemében készültek a házasságukra, de találhatunk olyan házaspárokat is, akik csak házasságkötésük után mélyültek el

a keresztény hitben: el tudják mondani, hogy ha ők nem is így készültek, miért tartják jónak, ha a fiatalok a keresztény szellemben készülnek a házasságra.

És vannak olyan párok is, akik jegyességüknek csak egy későbbi szakaszában döntöttek a tisztaság mellett, az ő esetükben beszélünk **„második tisztaságról”** vagy **„második szüzességről”**. Bűnüket megbánva adták oda életüket újból Jézusnak, hiszen botlások után sem késő új életet kezdeni. Ők is saját tapasztalataikat oszthatják meg arról, milyen erőt nyerhet eljövendő házasságuk abból, ha a házasság előtti időre felfüggesztik testi kapcsolatukat.

Reméljük, hagyományteremtő alkalom volt, hogy szintén a Kájoni Ház programsorozatában, a „Jegyes-sulin” meghallgathattuk egy pasaréti házaspár tanúságtevő vallomását. Az ő szavaik is irányt mutattak a második tisztaság kapcsolat-erősítő erejéről.

MINDANNYIUNK FELADATA: IMÁDKOZNI

A tisztaságért vívott erőfeszítéseink csakis a hit és az Isten kegyelme által fognak gyümölcsöt hozni, ezért mindenképp szükséges, hogy imádsággal is kísérvük a fiatalokat. **Ezért jó lenne, ha közösségünk minden tagja imádkozna azért, hogy fiataljaink elkötelezzék magukat az esküvőjükig tartó tisztaság mellett, Krisztussal járva ezt az utat.** Ezért a szándékért közös imára is lesz ezen-

túl lehetőség a PasaRózsa (plébániánk virtuális rózsafüzér társasága) szervezésében.

JÉZUSI SZELÍDSÉGGEL, BÁTTRAN

Minden ember lelke mélyén ott van a teljes tisztaság, a végtelen igazság utáni vágy. Ezt a vágyat újra és újra fel kell élesztenünk magunkban, hogy el merjünk

indulni Jézus erejéből azon az úton, amelyen megalkuvás nélkül hirdethetjük az ő üzenetét. Élünk úgy, hogy nyomot hagyjunk embertársaink szívében és a társadalomban, amelyben élünk, s mindezt jézusi szelídséggel tegyük. **Merjünk keresztény módon viselkedni az élet minden területén, vállaljuk a tisztaságot, az arra való felkészülést vagy felkészítést, és a kitartó imádságot fiataljainkért.**

FORRÁSOK ÉS AJÁNLÁSOK, ÍRÁSOK, KÖZÖSSÉGEK A TISZTASÁG SZOLGÁLATÁBAN:

TestTeo' - Testünk Teológiája (www.testteo.hu): Szent II. János Pál pápának a testről és a szexualitásról szóló tanítását valló és hirdető mozgalom. „Testteós Hétvégéket”, szentségimádást, lelkinapot, szentmisét, találkozókat szerveznek az ország több pontján.

Tiszta Szívek Mozgalma (szeressetekegymast.org): lengyel fiatalokból jött létre, Magyarországon 2009 nyarán hirdette meg az Egerszalóki Ifjúsági Találkozón Dr. Kerényi Lajos atya. Félévente szerveznek országos ifjúsági találkozót. A találkozókön házaspárok, egyházi személyek előadásai hangzanak el, valamint tanúságtételek: olyan fiatalok szólalnak meg, akik számos próbatétel után is őrzik tisztaságukat.

Pure Fashion Alapítvány (A tiszta divatért, purefashion.hu): a Regnum Christi képzése 8 hónapos program keretében. Célja, hogy segítsen fölfedezni a női/férfi hivatás szépségét és az azzal járó felelősséget. A fiatalokat saját nyelvükön szólítják meg, majd továbbkísérik őket mélyebb etikai és erkölcsi kérdések felé.

TeenSTAR képzés (ergo-net.hu) Személyiségfejlesztő szexuálpedagógia program. Az érettségi szintnek és életkornak megfelelően adják át a tudnivalókat, ezért korosztályokra bontott tanfolyamokat tartanak már 9 éves kortól.

Fília: a nyíregyházi Szent Imre Gimnázium közössége. Tagjai katolikus gimnazisták, lelkipásztorok segítségével indították a Fiatalok a Világ Életéért (Favét) nevű programot. Ígéretet tesznek, hogy megtartják tisztaságukat a házasságra. Éves és évközi találkozókat, imaalkalmakat szerveznek, egy napos evangelizációt vállalnak.

Felház: vallási szervezet, egyik szervezője Orbán Gáspár, a miniszterelnök fia. Mozgalma egyik összefogásán azért imádkozott, hogy minél több fiatal legyen képes a szüzességét leendő párjának megőrizve nemet mondani a házasság előtti nemi életre.

Az igaz szerelem kivár (True Love Waits): 1994-ben Amerikában elindított mozgalom, melyhez közel egymillió fiatal csatlakozott már. Ők is vállalják, hogy házasság előtt nem élnek nemi életet. Sokan még a fogadalmukról tanúskodó gyűrűt is viselnek.

Fék (Fiatalok az Élet Küszöbén, fek.hu): A Timóteus Társaság Alapítvány által kidolgozott program. Küldetése, hogy elősegítse a fiatalok „egészséges felnőtté” válását. Fókuszában a jellem- és kapcsolatépítés, drogprevenció, szexuális nevelés.

Tomka Ferenc: Biztos út (Szent István Kiadó)

Rögös utak Istenhez

SZODFRIDT GÁBOR

Katekumenek Pasaréten

Gyakorlatilag a kereszténységgel egyidős a katekumenátus intézménye, a felnőtteknek a keresztségre, az elsőáldozásra és a bérmlásra való felkészítése. Már nem zárjuk be a kapukat az igeliturgia után, már nem közvetlenül a keresztség felvétele előtt ismerkednek meg a jelöltek a kereszténység legbizalmasabb „titkaival”, a Miatyánkkal és a Hiszekeggyel, de most is komoly, itt Pasaréten kétéves, hétről hétre folyó oktatás, beszélgetés előzi meg a szentségekbe való beavatást. Ősi szokás szerint idén is húsvét vigíliáján volt felnőtt keresztelezés. Két évvel ezelőtt több, mint egy tucatnyian indultak el ezen az úton, a következő oldalakon velük és felkészítőjükkel, Ágoston atyával ismerkedhetünk meg néhány mondat erejéig.

Ágoston atya

Még Washingtonban tartózkodtam, amikor Zalán testvér megkért, hogy kísérjek egy katekumen csoportot itt Pasaréten. A Jóisten a maga különleges útján hozzánk vezényelt egy tucatnyi embert. Sokat gondolkodtam, hogy miként is tudnám őket megfelelően elkísérni a beavató szentségekig, hiszen ehhez az úthoz soha nincs kész recept: minden katekumen csoport teljesen egyedi. A kezdet kezdetén még az is kétséges volt, hogy elindul-e a csoport, hiszen alig néhányan jelentek meg az első templomi hirdetések nyomán. Utána két-három hónapig még sokszor változott a létszám: hol eljöttek az emberek, hol nem. Az első hónapban még érdekes arcok is felbukkantak és tűntek el a fokozatosan megformálódó csoport körül. Gábrriel testvérral - aki egy évig segítette a munkánkat - és Tihamérral csak találgattuk, hogy mi lesz ebből, hogyan találjuk meg a hangot egy ilyen vegyes összetételű csoporttal. Egy évvel később Lehel testvérral már könnyebb helyzetben voltunk: nem kellett aggódni, mert a Jóisten, mint egy jó karmester, szépen összehangolta a zenekart.

Tihamér, a felkészítésben Ágoston atya segítője

Nem vagyok „kezdő”, azt gondoltam, hogy nekem már

újdonságot alig lehet mondani, és ebben a csoportban mégis folyamatosan új dolgokat hallok a többiektől. Sokszor egészen más szempontból látják a dolgokat, mint én, új, érdekes kérdéseket tesznek fel. Nagy ajándék, hogy itt lehetek köztük, megpróbálom a magam módján az ő nyitottságukat átvenni.

Tamás

Nem vallásos családból jöttem, gyerekkoromban soha nem voltam templomban, nem voltam misén, nem tudtam, hogy mit jelent az, hogy liturgia. Feleségem és a családja hívó katolikusok, ők Pasarétre járnak, és én is csatlakoztam hozzájuk. Nagyon megfogott, hogy a feleségem családjában élő hitet láttam, valódi szeretet légköre uralkodott, és én egyre jobban éreztem, hogy mennyire hiányzik az életemből ez a hit, ez a fajta alázat és elfogadó szeretet. Másfél évvel ezelőtt éreztem úgy, hogy itt az idő, nekivágok a keresztségre való felkészülésnek.

Ildikó

Nagyon régi a kapcsolatomban Pasaréttel. Ifjúsági hittanra még ide jártam, de azután sorra jöttek az életemben a hullámvölgyek, mélypontok, nem úgy alakultak körülöttem a dolgok, ahogy szerettem volna, vagy ahogy a Jóistennek tetszene. Sőt, kifejezetten hadilábon álltam a Jóistennel, nem jártam templomba, nem imádkoztam. Férjhez mentem, gyerekeket szültem, de mindig úgy éreztem, hogy egy nagy űr van bennem, örültem, amikor meghallottam, hogy ebbe a csoportba lehet jelentkezni.

Péter

Azon túl, hogy meg lettem kereszttelve, a gyerekkoromból teljesen kimaradt a vallásos nevelés. Egyetemista koromban végigjártam egy gyorsalpaló elsőáldozásra való felkészítést. Mély tudást nem szereztem ezáltal, de

Országjáró színjátszók

A Pasaréti Színjátszók az elmúlt hónapokban négy vidéki városban is bemutatták előadásait: Esztergomban, Szentendrén, Szécsényben, Szombathelyen.

Az országjáró turné nem csak az előadások nézőinek, hanem az utazó társulatnak is nagy élményt jelentett.

azóta rendszeresen templomba járó ember lettem, és a gyerekeim is templomba járnak, egyházi iskolába íratuk be őket, itt ministrálnak, csibekórusba járnak - csatlakoztunk Pasarétre. Azért jöttem a katekumen csoportba, hogy ne csak vasárnapi keresztény legyek, hogy a misén hallottakat át tudjam vinni a mindennapokba is. Azt gondoltam, hogy ezeken a pénteki alkalmakon sok tudást szerezhetek. Ehhez képest ettől sokkal többet kaptam: sok-sok megélt és közösen átbeszélt gondolatot, szeretetet. Kezdetben előfordult, hogy elfelejtettem eljönni, most pedig már alig várom, hogy mikor jön el a péntek.

András

Ötvenkét éves vagyok, az elsőáldozásomra és a bérmlásomra készülök. Meg voltam keresztelve egészen fiatalon, templomba ritkán jártunk, de keresztény szellemben neveltek a szüleim. A feleségem nem jár a templomba, mióta meghalt az édesanyja, haragban van a Jóistennel. Amikor tizenhét éve megszületett a fiam, elhatároztam, hogy valamikor én is végigmegyek majd azon az úton, ami a szentségek felvételéhez vezet. Húztam, halogattam a dolgot, de a kisebbik fiam ebben az évben lesz elsőáldozó, vettem egy mély lélegzetet, és én is jelentkeztem.

Szabolcs

Huszonkét éves vagyok. Bérmlálkozásra jöttem, de nem tudom igazán, hogy miért éppen Pasarétre, mi máshova járunk templomba. Csodálatos ez a csoport, mély tiszteletet érzek azok iránt, akik sok-sok kanyar után felnőttként képesek a szentségekhez járulni, és nagy alázattal készülni ezek vételére. Soha nem lehet tudni, hogy a Jóisten mikor és kit szólít meg, ki milyen úton jut el hozzá.

Nóra

A férjemmel, Balázssal együtt bérmlálkozni fogunk. Kicsi gyerekként, hatévesen pont ide, a hosszúterembe jártunk hittanra, elsőáldozásra való felkészítésre. Valamikor még nagyon jó volt itt, de ahogy jöttek a kamasz éveim, eltávolodtam a hittancsoportomtól,

megszűnt az életemben a rendszeres vasárnapi szentmisére járás. Amikor összeházasodtunk a férjemmel, és a környékre költöztünk, megint természetesnek tűnt, hogy jöjünk misére, és az is természetes volt, hogy csatlakozzunk egy csoporthoz. Belülről kezdtük el érezni, hogy szükségünk van az élő Egyházra, ne csak vasárnaponként találkozunk Jézussal.

Viola

Budapesti vagyok, de csak tizenegy éve élünk Pasaréten. Nem volt hívő háttér, a szüleim nem voltak vallásosak, a nagymamámtól tanultam meg imádkozni, és tőle tanultam meg a hitbéli alapokat is. Az iskolában azt láttam, hogy a „jó fejek” járnak hittanra, és én nagyon vágyakoztam arra, hogy ezekkel a „jó fejekkel” együtt lehessenek. Így jutottam el a Karolina úti kápolnába, itt lettem elsőáldozó. Utána egy nagy szünet következett. Más iskolákba mentünk tovább, a kereszténység nem volt az életem része, de mindig hiányérzetem maradt, hogy nem bérmlálkoztam, ez a hiányérzet a gyerekeim születése után még inkább erősödött. Most eljöttem, sőt még a gyermekeimet és a nővéremet is beszerveztem. Nem érzek forradalmi változást magamban, de nyugodtabb, megbékéltebb vagyok. Egy élet kellett ahhoz, hogy eljussak ide, ebbe a csoportba. Nagyon jó a közösség, nagyon szeretem.

Kornél

Ügyvéd vagyok, polgári joggal foglalkozom. Már gyerekkoromban megkereszteltek, voltam elsőáldozó. Szentendrén a ferences gimnáziumba jártam, de ott daczból nem bérmlálkoztam. Azért jöttem így ide, mert tetszett a pasaréti légkör, itt nem érzem idegenül magam.

„A két éves felkészítésünk igazi üzenete az volt, hogy elinduljunk a megtérés útján, és végig is tudjunk menni ezen.” András

„Nem könnyű felvállalni az embernek a hitét a haverjai előtt, nem könnyű bevallani, hogy azért lépek le egy buliból, mert misére megyek” Szabolcs

„A gyónásom nagyon megváltozott! Nem öltem soha, jó embernek tartottam magam, de most már látom, hogy nem erről szól a gyónás, vagy nem csak erről! Kaptam egy lelki tükröt, és most már alaposabb lelkiismeretvizsgálatot tudok végezni gyónás előtt.” Nóra

„Az ellenségszeretet nagyon elgondolkodtatott! Miért kell szeretni az ellenségeinket? Tényleg szeretni kell egy tömeggyilkost vagy egy terroristát?” Viola

2017 őszétől is indul ilyen katekumen csoport. Akit ez érdekel, barátokat, ismerősöket, családtagokat, Zalán atyánál lehet jelentkezni a pasaret-pleb@ofm.hu e-mail címen, de természetesen személyesen is.

Tavaly ősszel az Esztergomi Szent Erzsébet Iskolaközpont igazgatója kereste meg a Plébániát azzal a kéréssel, hogy szívesen vennék, ha a felnőtt világi hívek az adventi időszakban rendezendő lelkinapjukon, az osztályközösségek előtt vallanának hitükről, tennének tanúságot életükről, Isten- kapcsolatukról.

Ennek a megkeresésnek a nyomán született meg a gondolat, hogy a színjátszók „12 dühös ember” című előadását mutassuk be a diákoknak, majd az előadást követően a darab szereplői látogassanak meg egy-egy osztályt, s ott az egyéni tanúságtételen túl, beszéljenek az előadásról, illetve annak fő gondolatáról, az irgalmasságról.

Mind az előadást, mind a beszélgetéseket nagy örömmel fogadták a diákok. Ahogy Valkó Miklós, az iskola igazgatója fogalmazott: „Már önmagában az is tanúságtételnek számított minden megszólalás előtt, hogy tizennégy felnőtt, hitét gyakorló katolikus férfit láttak együtt, egy közös ügyben részt venni.”

egyeztetése után, három helyszín került kiválasztásra: Szentendre, Szécsény és Szombathely. (Az „sz” kezdőbetű jelentését ebben a hármasságban azóta próbáljuk megfejteni.)

A pasaréti templomi előadásban több mint hetvenen vettek részt, az utazó változatban ötven fő. A turnén a legfiatalabb szereplőnk öt éves volt, a legidősebb hetvenöt.

Szentendrén és Szécsényben a helyi ferences testvérek megszervezték, hogy a település művelődési házában lépünk fel, Szombathelyen pedig a ferences templomban tartottunk két előadást, egy délutánit és egy estit. A szentendrei színpadra lépést nagy izgalom előzte meg a társulatban, mert a tagság már hozzászokott a templomtérben történő bemutatókhoz, de a játszó 90 %-a életében először állt egy klasszikus színházterem színpadán. Talán ennek is köszönhetően a színpadi próba nem ment zökkenők nélkül, de az előadásban már semmi sem látszott a kezdeti megilletődöttségéből.

Az előadás vastapsos, nagy sikert aratott. Voltak néhányan, akik Pasaréten is látták, és itt a színházteremben is. Jólesően hallgattuk gratulációikat, miszerint az előadás színházi körülmények között még szebb és hatásosabb. Ezek a mondatok jólestek, de azért azt éreztük, hogy „Pasarét az Pasarét”... ott mégiscsak otthon vagyunk. Az előadást megnézte Fábry Kornél, az Eucharisztikus Világtalálkozó szervezőbizottságának vezetője is, aki gratulációja mellett el-

A ferences mártírok életét bemutató Ferences Triptichon előadás novemberi templomi bemutatóját követően egy támogatásnak köszönhetően lehetőség nyílt arra, hogy az előadást három vidéki városban is bemutassuk. Templomunk plébánosaként Zalán testvér vette föl a kapcsolatot országsszerte ferences közösségekkel, majd a visszajelzések és az időpontok

mondta, hogy a találkozón megjelenjenek majd a különböző művészeti ágak, így a színház is, ilyen és ehhez hasonló előadások formájában.

A turné második állomása Szécsény volt, ahol nagy örömeinkre a helyi nézők mellett az előadást megtekintették a ferences közösség tagjai is. Találkozhattunk Gábiellel és Piusszal is. Gábiel testvér elmondta, hogy mélyen megérintette a ferences szerzetesek '50-es évekbeli sorsa. Ismerte a történetüket, de igazán csak most tudta átélni, amikor így „élőben” látta őket. „Fel kell kötni a gatyánkat, ha méltóak szeretnénk lenni hozzájuk”- mondta.

teljesítmény elé állította a társulatot. Csodálatos érzés volt azt megtapasztalni, hogy az ötven fős utazó csapat milyen lelkesen és örömmel végezte feladatát, mely egyben nemes szolgálat is volt, hiszen tehetsége mellett mindenki hétvégi szabadidejét áldozta fel.

Úgy éreztük magunkat, mint egy több korosztályos osztálykiránduláson. A sok közös játék, éneklés, a közös étkezések jó hangulata elősegítette, hogy a nézők profi előadásokat láthassanak.

Külön csoda volt mindannyiunk számára, hogy bár a délutáni előadás is jól sikerült, az estiről mind a benne játszó, mind a nézők azt gondolták, hogy itt valami többlet is megjelent közöttünk. A darabnak ez a hatodik előadása talán mind közül a legjobban sikerült, és szinte mindenki szárnyakat kapott benne.

A színjátszó közösséget az is összekovácsolta, hogy az előadásokat egy betegséggel küzdő színjátszó társunk gyógyulására ajánlottuk fel. Közös megélhettük ezeken a napokon azt, hogy a kultúra, a művészet alkalmas arra, hogy a hétköznapi felemelje a szakralitás szintjére, avagy a hivatalos elemző kifejezéseken túl, milyen örömet jelent az, hogy ha ötvenen összegyűlünk Jézus nevében, a Lélek erejével, az Atya és a közösség szolgálatára.

Az előadásoknak külön izgalmat adott, hogy voltak, akik nem tudták mindhárom helyszíni fellépést vállalni, így az ő helyettesítésükről gondoskodni kellett. A beugró szereplők azonban remekül helytálltak. A nézők nem tudták volna megmondani, hogy ez nem az eredeti szereposztás.

A turné utolsó állomása Szombathely volt. Itt az előzetes érdeklődés alapján Achilles testvér javaslatára két előadást tartottunk, hogy mindenki el tudjon jönni, és láthassa a darabot. A korai indulás, a több mint háromórás utazás, és a délután négy és este hét órai előadás komoly, profi színművészeket is igénybevevő

A hit cselekedet nélkül halott

A pasaréti Karitászcsoport működése

Plébániánkon először mintegy huszonöt éve indult a Karitászcsoport Magyar Erzsébet és Vukovári Erzsébet vezetésével. Öt évvel ezután jött létre a Kájoni Házban működő Gondozási Központ, amelyet a ferences rend tart fenn, és az önkormányzattal együttműködve látja el feladatát. A központ sok olyan feladatot átvett, ami a karitás eredeti tevékenységi körébe tartozott, ezért fölmerült a gondolat, hogy a csoportra nincs is szükség. Hat éve a képviselő-testület más döntésre jutott: kell a plébániánkon a karitatív tevékenységet végző szolgálat.

A 2011-ben választott plébániai képviselő-testület újragondolta a karitatív szolgálat lehetőségét, szükségességét, így újraéledt a Karitászcsoport immár Horváthné Madas Enikő és Cságoly Ferencné Mónika vezetésével. Nyolc-tíz ember áll készen heti rendszerességgel a pasaréti Szent

Bár viszonylag jól ellátott, polgári környezetben élünk a második kerületben, de azért itt is vannak egyedülálló, segítségre szoruló emberek, rajtuk próbál segíteni a plébániai közösség a Karitászcsoporton keresztül. Elsősorban az idősek ellátására szakosodtak, a tevékenységük a bevásárlásoktól, a gyógyszerek kiváltásán át a különféle ügyek elintézéséig terjed: orvoshoz, vizsgálatokra visznek embereket, az arra rászoruló élelmiszer-csomagot, télen tüzelőt vagy anyagi támogatást kaphatnak.

Nem egyenletes a feladatok megoszlása. Adventben és nagybőjtben ugrásszerűen megnőnek a feladatok: csomagolás, a beadott adományok szortírozása, kiszállítása. Nem jelent napi nyolcórás munkát, de azért elég sok elfoglaltságot ad a szervezőknek és a résztvevőknek egyaránt. A kérések nagy része szomszédokon, ismerősökön keresztül érkezik el hozzájuk, van, amikor maga a rászoruló jelentkezik a portán, de sokan e-mailen keresztül keresik meg őket. Vannak állandósult alkalmi gyűjtések is, ilyen például a kárpátaljai gyerekeknek szóló édességgyűjtés, ami minden évben talán a legsikeresebb vállalkozása a csoportnak. Alkalmanként szerveznek olyan gyűjtést, amellyel egy-egy nehéz kö-

rülmények között működő intézményt céloznak meg (nagyalásnyi illetve csobánkai iskola) vagy a Kárpátalján élő családokat segítik. Az elmúlt évben megtartott ruhabörze bevételéből a rászorulókat tudták támogatni élelmiszerekkel, tűzifával.

Korábban sokan vettek részt a Cseppkő Utcai Gyermekotthonon, illetve a Hűvösvölgyi Gyermekotthon támogatásában. Puch Orsolya szívét-lelkét beleadva szerzett segítőket, akik az otthon hátrányos helyzetben lévő lakóinak nyújtottak volna a tanulásban segítséget. Mintegy harmincan jelentkeztek Pasarétről korrepetálására, de azt tapasztalták, hogy nem volt erre igazán fogadó-készség az intézmény részéről: a gyerekek sokszor nem voltak ott a megbeszélthelyen, nem jutott el hozzájuk a nevelőktől az információ, adminisztrációs nehézségek is akadályozták, hogy ez hosszabb távú kapcsolat lehessen, így ez a kezdeményezés néhány év után sajnos elhalt.

A hajléktalanok ellátását nem tudja felvállalni a csoport, ehhez speciális tudásra, komoly hajléktalan-ellátó rendszerre lenne szükség, ezért a plébánia inkább azt a megoldást választotta, hogy komoly anyagi támogatásban részesíti azokat az egyházi intézményeket, amelyek ezzel professzionális szinten foglalkoznak. Ennek ellenére lehet látni hajléktalanokat a templom bejárata közelében, nekik este a Lipóti Pékségtől megmaradt, és a plébániára áthozott kenyeret osztják szét. A rendszeres beteggondozás, a huszonnégy órás betegfelügyelet sem tartozik a Karitászcsoport tevékenységi körébe, ez már meghaladná a lehetőségeiket.

Sok sikert könyvelhet el a csoport, amit hálás levelek tucatjai mutatnak. Volt, amikor szó szerint életet tudtak menteni. Sajnos időnként csalók is felbukkannak, ezért van az, hogy csak a plébánia vonzáskörzetében élőknek

tudnak támogatást adni, az ő körülményeiről lehet megbízható információkat szerezni.

A vezetők nagyon igyekeznek odafigyelni arra, hogy az összegyűjtött erőforrásokkal jól gazdálkodjanak – akár hosszabb távon is támogatnak bizonyos célokat, és megpróbálják elkerülni, hogy a támogatásokkal visszaéljenek azok, akik templomról templomra járva igyekeznek minél több „bevételre” szert tenni. A munkájuk egyik legnehezebb része, hogy a valódi rászorulókat érdekében meg kell tanulni időnként nagyon határozott és egyértelmű „nemet” mondani. Szodf

„Sokszor éreztem úgy, hogy a Jóisten mellettünk áll, az ő titokzatos ereje segít elrendezni a dolgokat, megoldani az első pillanatban megoldhatatlannak tűnő feladatokat. Mind a hívektől, mind Zalán és Donát atyától hatalmas támogatást kapunk, sokan imádkoznak a munkánk sikeréért, és mi ennek lépten-nyomon érezzük is a hatását!”

„Előző évben karácsony előtt minden nyugdíjas kapott a kormánytól 10 ezer forint értékű Erzsébet-utalványt. Szinte rögtön megjelentek nálunk is ezek az utalványok: volt, aki elhozta borítékban, de találtunk belőlük a Szent Antal perselyben is.”

Cságoty Mónika

„A portán, ha segítséget kér valaki, általában engem keresnek meg telefonon, aztán Cságoty Mónikával együtt próbáljuk összehozni a segítőket a segítettével, ami nem mindig könnyű feladat, mert van, amikor a munka sok, sokkal több, mint a kapacitásunk, és van, amikor segítőink lennének ugyan, de éppen nincs feladat.”

„Ezúton is szeretném megköszönni a pasaréti emberek anyagi és természetbeli támogatását! Sokszor nekünk fejezik ki az örömeiket és hálájukat a Karitás által megsegített emberek, pedig minden egyes akciónk mögött ott van a pasaréti hívek anyagi támogatása és nagyon sok pasaréti önkéntes munkája!”

„Kis korban kellene elkezdni ezt a tevékenységet, hogy mindenki ebbe nőjön bele, az életének legyen természetes része mások segítése. Pasarét egy olyan hely, ahol a gyerekek többsége valamilyen különőrára jár,

nehéz ebbe a feszes órarendbe ezt is beleilleszteni, elvesznek úgy az évek, hogy nem tapasztalják meg kiskamasz korban az önkéntes segítség örömeit.”

Horváthné Madas Enikő

A PASARÉTI KARITÁSZ 2016. ÉVI MUNKÁJA SZÁMOKBAN:

- Nagyobb összegű pénzadományt küldtek a hajléktalan ellátással professzionális módon foglalkozó Teréz anya nővéreinek, a „Csak Egyet” Szolgálatnak, a Szent Egyed Községnek, illetve a Vakok Batthyány László Római Katolikus Gyermekotthonának.

- A nagybőjti élelmiszergyűjtés során 61 családnak, rászorulóknak juttattak el élelmiszercsomagot (összesen több mint 750 kg).

- A nyár folyamán 2 gyermek kapott hozzájárulást táborozáshoz (összesen 32 ezer forint).

- Augusztus végén 1 családnak tudtak iskolakezdési támogatást adni (20 ezer forint).

- Októberben ruhabörzét szerveztek, melynek bevételét a rászorulóakra fordították, illetve a megmaradt gyermekruhákat családokhoz, gyermekotthonba, adományboltba juttatták el.

- A kárpátaljai gyermekeknek 32 doboznyi édességet adományoztak a hívek.

- Karácsonykor 58 élelmiszercsomagot osztottak szét a rászorulóknak (nagy családnak, nyugdíjasoknak) 300 ezer forint értékben.

- Alkalmanként gyógyszer és tüzelőanyag vásárlásával, illetve élelmiszercsomaggal tudtak segíteni egy-egy nyugdíjast, vagy a közüzemi számlák kifizetéséhez adtak támogatást.

A PLÉBÁNIAI KARITÁSZ ELÉRHETŐSÉGE:

e-mail cím: pasaret.karitasz@gmail.com

vagy a templom portáján lehet üzenetet hagyni

(H-SZO.: 8.00-20.00, V.: 8.00-12.00)

KÉSMÁRKYNÉ DEMECZKY MÁRIA

Pasaréti rózsafüzér – Pasarózsa

Tavaly nyáron néhány lelkes taggal kezdett el imádkozni a pasaréti virtuális rózsafüzér társaság. Április elején már nagy részvétel mellett zajlott az első találkozó, melyen Erdő Péter bíboros prímás vezetésével imádkoztuk a rózsafüzért a templomban.

Hogy

jött létre a Pasarózsa?

Az ötlet egy barátnőmtől származik, aki 2016 tavaszán mesélt arról, hogyan kezdte el a Mátyás szervezni a rózsafüzért, és milyen csodálatos kegyelmeket kaptak. Föllelkesedtem! Egy korábbi pasaréti közösségben sok-sok évvel ezelőtt csináltunk már ilyet: ötösével csoportosultunk, mindenki egy tized rózsafüzért mondott el egy nap. Ez hosszú ideig megtartó erő volt számomra, de idővel elmaradozott ez a tized.

Ahogy hallgattam a barátnőmet, úgy éreztem, ezt itt Pasaréten is meg lehetne próbálni, mégpedig a plébánia teljes közösségére kiterjesztve. Nekem sem ártana egy jó értelemben vett „kényszer”. Kevés embernek van ideje és elszántsága, hogy minden nap egy teljes rózsafüzért elmondjon, de egy tized elmondása csak 7-10 percet vesz igénybe. Ennyit igazán megérdemel a Jóisten, arról nem is beszélve, hogy nekünk milyen jót tesz a lecsendesedés, megpihenés Isten tenyerén, nap mint nap, egy rövid időre. A rózsafüzér azért is csodálatos, mert amíg a titkon gondolkodunk, önkéntelenül is utánozzuk életünkben, viselkedésünkben Jézust és édesanyját. Hitünk alapigazságait idézzük fel, és ezáltal erősödhetünk hitünkben.

Azt reméltem, Pasaréten biztosan talállok Szűz Máriát nagyon szerető embereket, akik szívesen csatlakoznának a kezdeményezésemhez. Először az ismerősök körében kerestem lehetséges rózsafüzér-imádkozókat. Velük már nyár elején elkezdtük az imát, hogy megalapozzuk a talajt az őszi, szélesebb körű hirdetéshez. Nyár végére már nagyjából harmincan voltunk. **Zalán atya örömmel fogadta az ötletet, és minden támogatást megadott hozzá, így október elején meghirdettük a „Pasarózsát”. Most hetvennégyen vagyunk, hárman külföldről kapcsolódnak be.**

Évi egy találkozót szervezünk tavasszal, amikor együtt mondjuk el a rózsafüzért a templomban. Az első találkozóra április elsején került sor: a résztvevők nagy létszáma mellett Erdő Péter bíboros prímás vezetésével együtt imádkoztunk hazánk fiataljaiért és a családokért.

A hétköznapiakban mindenki akkor mondja el a maga tizedét, amikor neki a legalkalmasabb. Egy hónapig imádkozzuk ugyanazt a titkot (mindenki a magáét).

Bárki kérhet imaszándékot. A leggyakoribb imakérések betegség, műtét, haláleset, állás- vagy iskolakeresés, családi problémák, nehéz élethelyzetek kapcsán érkeznek. Aki kéri a többiek imáit, annak jó érzés azt tudni, hogy rajta kívül még 80 ember imádkozik ugyanazért a dologért. Nincs egyedül, vannak, akik ismeretlenül is imádkoznak az ő szándékáért. Persze a kéréseinket a Miatyánkban ismert „legyen meg a te akaratod” - hozzáállás kell, hogy áthassa, hiszen a Jóisten tudja a legjobban, mire van szükségünk az üdvösség eléréséhez. Ha az ima meghallgatásra kerül, azt is megosztjuk egymással, és hálát adunk érte.

Havonta legalább egyszer kapnak a rózsafüzér tagok egy kis lelki olvasmányt, „lélekfrissítőt”. Ez lehet szentektől vett idézet, vallásos tárgyú könyvből egy rövid rész, Szűz Máriával kapcsolatos olvasmány. Bármelyik tag küldhet értékes olvasnivalót, jó cikket, amit megosztunk. Szűz Mária példaképünk a tisztaságban. **Új kezdeményezésünk, hogy minden évben kétszer, március 25-én (Gyümölcsoltó Boldogasszony, Jézus Krisztus születésének hírüladása) és október 7-én (Rózsafüzér Királynője - a rózsafüzér ünnepe) a pasaréti közösség fiataljaiért fogunk imádkozni, hogy mind többen köteleződjének el a házasságkötésig tartó szüzesség mellett.**

Jó, ha van olyan családtag, akivel együtt mondjuk az imát. Egybekovácsoló érzés együtt imádkozni. Mi beépítettük a közös családi esti imába a tizedet. Így, ha nem is mondják mindig, de legalább hallják a gyerekek, és megtanulják. De ha nincs kivel együtt imádkozni, az sem baj, a magányos ima is nagyon kedves Istennek.

A rózsafüzér körbe nem kell örökre elköteleződni: ki lehet lépni, ha valaki úgy érzi, nincs rá ereje vagy ideje. Ha pedig ismét imára késznek érzi magát, újra bekapcsolódhat. Hálát adok Istennek minden egyes rózsafüzér tagért, akik vállalják nap mint nap ennek a szép imának az elmondását. Minden nap imádkozom értük is, és minden szentmisén kérem értük és szerteikért, imaszándékaikért a Jóistent.

„Imádkozzatok naponta a rózsafüzért.” - kérte a Szűzanya Fatimában 100 éve. Ma is kéri, ezért tegyünk eleget a kérésének!

Várjuk továbbra is az imádságos lelkületű testvérek jelentkezését a pasarozsa@gmail.com címen!

Molekulák, patkányok, sejt kultúra, cannabis és Parkinson-kór

Interjú Dobszay Benedek tartományfőnökkel

A természettudományos kutatómunka és a doktori fokozat megszerzése nem számít mindennaposnak egy szerzetes életében. Benedek testvérrel humánbiológiai kutatásairól, külföldi kutatómunkájáról, és ezek eredményeiről és hasznosítható tapasztalatairól beszélgettünk.

MIÉRT ÉPP A BIOLÓGIA?

Apai nagyapám gyermekorvos volt, de a családban más is dolgozik egészségügyi vonalon. Szívesen foglalkoztam volna ilyesmivel, érdekelt a biológia is. Mivel idegenkedtem a tanárságtól, jött az ötlet, hogy inkább kutatószakra megyek – azzal együtt, hogy az akkori tartományfőnök ragaszkodott hozzá, hogy a tanári diplomát is megszerezsem. Fontos volt számomra, hogy ne csak teológiát tanuljak. Akartam valami kézzelfogható dologgal is foglalkozni, és biztos voltam benne, hogy ez a kettő együtt szélesebb látókört ad majd nekem.

HOGYAN KEZDŐDÖTT A TUDOMÁNYOS PÁLYAFUTÁSOD?

Rendbe lépésem után elkezdtem a teológiai tanulmányokat, közben felvételiztem biológus szakra a szegedi egyetemen. Érdekelt a molekuláris biológia, a biokémiai, a humán vonal, illetve a bonyolultabb rendszerek, mint az idegrendszer is. Már másodéves korom-

ban elkezdtem a szakosodást, ami akkor még nem volt szokás. Az egyetem élettani tanszéke olyan munkába keresett hallgatókat, amelyben a bonyolult rendszerek vizsgálata és a molekuláris biológia összekapcsolódnak. **MILYEN ÚTON JUTOTTÁL EL A DOKTORI FOKOZAT MEGSZERZÉSÉIG?**

Másodéves koromtól részt vettem egy kutatócsoport munkájában, majd negyedéves koromban a stockholmi Karolinska Intézet Orvosi Biokémiai és Biofizikai Tanszékére kerültem. Ez már egyfajta PhD-kurzus volt, bár még nem volt meg az egyetemi diplomám. Itt többféle kutatási munkában vettem részt. Egy év után hazajöttem és befejeztem a biológus szakot, illetve megcsináltam a tanárszakot, majd egy újabb nyolc hónapos időszakot töltöttem kint PhD-hallgatóként.

Hazatérésem után rövidebb időszakokra kimentem még Svédországba, később Skóciába. A tudományos fokozatot végül 2010-ben szereztem meg, már itthoni feladataim mellett.

HOGYAN TELT A DOKTORI KÉPZÉSED?

KIKKEL DOLGOZTÁL EGYÜTT?

Itthon és Stockholmban is több, igen jó munkatársam volt, és nagyon hálás vagyok a témavezetőimnek is. A szegedi munkacsoportban elsősorban szteroidokkal foglalkoztunk. Főként azt vizsgáltuk, hogy idegi sérülések esetén alkalmazva, hogyan tudják gátolni a sérülésnek a terjedését, csökkentve azok következményeit. A stockholmi munkacsoportban lenyűgözött az alkalmazott kísérletes módszerek gazdagsága és a kutatás lendülete.

MELYEK VOLTAK A STOCKHOLMI KUTATÁSOKNAK A LEGFONTOSABB IRÁNYAI, FELADATAI?

Amikor kikerültem, a munkacsoport a Parkinson-kutatásnak egy nagyon különleges területével foglalkozott. Mivel a Parkinson-betegségben alapvetően az a probléma, hogy egy meghatározott idegsejtcsoport az agyban elpusztul, már korábban létezett az az elképzelés, hogyha ezt valamilyen módon pótoljuk, az csökkentheti a betegség tüneteit. Arra kerestünk megoldást, hogy miként tudjuk embrionális korban kinyerni ezeket a sejteket, majd egy meglévő szervezetnek a megfelelő helyére bejuttatni úgy, hogy ott integrálódjanak.

MILYEN EREDMÉNYEKET ÉRTETEK EL?

A folyamat eleje nagyon jól működött: elő tudtunk állítani olyan állatokat, akik ezt a betegséget hordozták, és egy szellemes módszerrel arra is eljutottunk, hogy speciálisan olyan sejteket nyerjünk ki az agyból, amelyek későbbi beültetése a betegség gyógyításának a módszere lehetett volna. Ez utóbbira sajnos már nem jutott idő, itt a projekt költségvetése is kifutott.

A CSOPORT MÁSIK KUTATÁSI IRÁNYA TÁRSADALMI SZEMPONTBÓL SZINTÉN NAGYON JELENTŐS.

MIVEL FOGLALKOZTATOK?

Ebben az időben már nagyon sok kutatás megcélozta a cannabis hatásmechanizmusának a vizsgálatát. A cannabist kábítószerként széles körben használják. A vadkenderből kinyert változatát sokan ismerik, de azt már kevesen tudják, hogy ez is egy olyan kábítószer, amelynek mindnyájunkban jelen van egy belső megfelelője. Ezt endocannabinoidnak hívják. Fontos élet-tani, idegrendszeri szerepe van.

MILYEN HATÁSA LEHET A KÁBÍTÓSZER FOGYASZTÁSNAK ERRE A RENDSZERRE?

Azt már régóta tudtuk, hogy az agyi működésben az ún. jutalmazási rendszert ez az endocannabinoid rendszer befolyásolja, ebbe nyúl bele a kívülről beadott cannabis. Ugyanakkor szinte semmit sem tudtunk még arról, hogy embrionális korban hogyan is működik ez a rendszer, és hogy a kábítószer-használat terheesség esetén okoz-e valamilyen elváltozást a születendő utódban. Ez volt az egyik első munkacsoport, amely konkrét kísérletes bizonyítékokat tudott hozni arra, hogy ha az édesanya kábítószerrel fogyaszt, bizonyos idegsejtek nem kezdik el kialakítani a megfelelő kapcsolati rend-

szerüket. Ha pedig bizonyos dolgok az idegrendszer fejlődése folyamán adott időben nem, vagy rosszul történnek meg, azok később már nem nagyon korrigálhatók. Így a cannabis-használat végleges elváltozásokat tud létrehozni a magzat agyában.

MIÉRT HAGYTAD ABBA A KUTATÁST?

2005-ben hazajöttem Stockholmból, majd viszonylag gyorsan pappá szenteltek. 2006-ban tartományi titkár lettem, és a Szent Angéla Iskolában voltam iskolaelkész és biológiatanár, ez utóbbi nyolc évig. Bekerültem a lelkipásztori munkába is, a budai fél nyolcas szentmisét mondtam. A provincia hivatásigazgatójaként is dolgoztam, sőt a következő évben jelöltmagiszter is lettem. Volt tehát bőven feladatom, emellett nemigen fért volna bele a kutatás az életembe. A feladataim mellett végül a doktorit illetve a korábban elkezdett munkákat fejeztem be csupán. 2012-től tartományi ökonómus lettem, 2014-ben pedig tartományfőnökké választottak, ekkor a tanítást is be kellett fejeznem.

JELENLEGI ÉLETEDBEN MILYEN HATÁSÁT ÉRZED ANNAK, HOGY BIOLÓGIAI TANULMÁNYOKAT FOLYTATHATTÁL, KUTATÁSOKBAN VEHETTÉL RÉSZT?

Egyrészt örömet okozott számomra, amikor neurobiológiai kutatásokat végezhettem. Fontos volt, hogy egy kézzelfogható tudománnyal is foglalkozhattam, a kutatásban szerzett szemléletmód mai napig sokat jelent. Fontosak azok a kapcsolatok is, amelyek akkor kialakultak. A tanításban is tudtam használni mindazt, amit kaptam: jó volt kutatói háttérrel belépni az iskolába, és ezzel kicsit más perspektívát mutatni a diákoknak. Három éven keresztül részt vettem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem informatikai karának digitális tananyagfejlesztésében. Mivel kábítószeres kérdésekkel is foglalkoztam, részt tudtam venni prevenciós, ismeretterjesztő munkában is.

MI A LEGFONTOSABB DOLOG, AMINEK A HATÁSA A JELENLEGI ÉLETEDBEN IS MEGMARADT?

A leglényegesebb az, hogy ez az időszak nagyon jó világlátást adott. Jó volt, hogy szerzetesként világi környezetben, munkaszerződéssel részt vehettem a „való életben”. Megtapasztaltam, mit jelent a világban élni, megszervezni a saját életemet, dialógust folytatni nem egyházi környezetben. Járulékos nyereség, hogy a rettenetesen rossz nyelvértésem mellett legalább egy nyelven elvergődtem a tárgyalási szintre. Végül az a szemléletmód, amit a tudományos munka hoz, sokat alakított rajtam. Például amikor gazdasági vezető voltam, ezt nagyon konkrétan éreztem. Sokféle képességet magammal hoztam, akár a vezetés területére is, így ma sem érzem feleslegesnek ezt a többek számára talán kitérőnek tekinthető időszakot.

tem a lelkipásztori munkába is, a budai fél nyolcas szentmisét mondtam. A provincia hivatásigazgatójaként is dolgoztam, sőt a következő évben jelöltmagiszter is lettem. Volt tehát bőven feladatom, emellett nemigen fért volna bele a kutatás az életembe. A feladataim mellett végül a doktorit illetve a korábban elkezdett munkákat fejeztem be csupán. 2012-től tartományi ökonómus lettem, 2014-ben pedig tartományfőnökké választottak, ekkor a tanítást is be kellett fejeznem.

Látni és láthatóvá tenni ISTEN világát

Nyolc évszázada zarándokolnak az emberek Mátraverebély-Szentkútra. A hely lelkipásztori profilja a láthatóság, azaz a környezet, a liturgia és az emberi kapcsolatok szépsége, amely mind azt segíti, hogy a zarándokok érzékeljék és befogadják Isten közeledését.

Egy hete épp' itt volt Szentkúton a Barcza család Kispestről, amikor a rendház tagjaival (Tihamérral, Patrikkal, Martinnal) és vendégeinkkel (Lóránttal, Piusszal) egy kisebb utazásra készültünk. Anna – miközben a gyerekek ott szaladgáltak körülötte –, meglátva az autóba telepedő csapatot, így szólt: - Ilyen még nem volt, hogy egyszerre, egy helyen találkozzam egykori pasaréti hitoktatóimmal: Patrikkal, Piusszal (Szécsényből) és Lóránttal (Rómából). Ez az életkép – azt hiszem –, találóan szemlélteti azt, ami a mi mindennapjainkat jellemzi: Szentkúton valamiképpen egybeérnek az idő különböző síkjai, mert a kegyhely az élő Isten működésének emlékét örökíti át nemzedékről nemzedékre, a minket felülmúló kegyelmi rend pedig itt gyakrabban ver sátrat a személyes élettörténetekben. **„Mert tudta ugyan, hogy a mennyek országa földkerekség minden pontján fellelhető, és hitte, hogy Isten választottai mindenütt elnyerhetik az isteni kegyelmet, mégis tulajdon tapasztalatából tudta, hogy a Sancta Maria de Porciunkula templom melletti kicsiny lakóhely minden másnál jobban bővelkedik kegyelmekben is angyalí látogatásokban”** (1Cel 2,108) – olvashatjuk ugyanezt Szent Ferenc tapasztalatáról Porciunkulával kapcsolatban. Négyünknek, akik a szentkúti közösség tagjai vagyunk, az a szolgálatunk, hogy ennek megvalósulásához minden lehetőséget megadjunk a hozzánk érkező mintegy évi 250.000 zarándok számára.

Szentkutat én magam szeretem a Jelenések Könyvének pusztájához is hasonlítani: ez az a hely, ahol a mi nemzetünk történelmében Istentől elkészített helye van az Asszonynak (vö. Jel 12,6), Szűz Máriának. A pusztaság, ami az ő közreműködésével paradicsomi kertté, az Istennel való találkozás helyévé lesz. Ennek csodáját pedig gyakran tapasztaljuk. A református vidékről érkező lány – aki azt hallja egy idegenvezetés során –, ha valamit hittal kér, megkapja a Szűzanyától, és erre elkezd imádkozni, hogy apja hagyja el az alkoholt. Néhány évre rá ez meg is történik, ő pedig megkeresztelkedik. A 70 év körüli férfi, egykori párttag, aki az alapkövetelményekért jön Szentkútra, hogy Orbán

Viktort hallja, aztán itt ragad, és több mint ötven év után elvégzi a szentgyónását. Fiatal párok, akiknél évek vagy akár egy évtized után sem jelentkezik a gyermekáldás, ehhez kéri a Szűzanya közbenjárását, és nemsokára tapasztalják az élet jelentkezését. De van olyan budapesti hívő is, aki mindig egy-egy kérelmlistával érkezik, és ezek itt sorra meghallgatást találnak. A Lourdes-i barlangnál lévő hálatáblák ehhez hasonló csodák megörökítői, de nem csak 1926-ból, hanem egyre többen láthatjuk ezeket az évszámokat: 2014, 2015, 2016..., amely mögött mindig ott húzódik egy-egy személyes élettörténet öröme vagy tragédiája.

Ugyanakkor az itteni lelkipásztori élet fontos kelléke a „láthatósági mellény” vállalása, azaz annak komolyan vétele, hogy az emberek – miként a János evangéliumban a görögök – látni szeretnék Jézust, és ehhez a látáshoz a szépség, a rendezettség nyitja fel a szemüket és ragadja magával szívüket. A kegyeszobor és ruháinak szépsége, a szentek ábrázolásai, a liturgia ragyogásának sokféle formája, a találkozások, a kapcsolatok csodája, a természet, az épületek letisztultsága, a környezet gondozottsága, a befogadás, a vendéglátás művészete... ezeknek mind-mind Isten országa egy-egy sugarát kell eljuttatniuk az ideérkezőkhöz, hogy azután bensőleg nyitottá váljanak az Ige meghallására, a szentségek befogadására, életútjuk folytatására vagy éppen az irányváltásra.

Ezért is volt a felújítás számunkra nem csupán egy építkezés, hanem misszió: úgy őrizni, formálni a teret, hogy az egyre jobban segítse Isten és ember találkozását. És ebben Nagy Tamás építészten kívül még igen sok pasaréti hívő volt segítségére a Rendtartománynak. E sorokon keresztül köszönet illeti őket, és magát az egyházközséget is, hisz ezek a munkakapcsolatok annak keretei között alakultak ki, aminek mintegy „visszajaként” az építkezések után már a helyi hivatalnokok, munkások tértek vissza azzal a kéréssel, hogy a munkaterület bezárását követően az életük még rendezésre vár, segítsünk nekik annak helyreállításában.

A „láthatósági mellény” másik viselési formája, hogy

az emberek sokaságot akarnak látni a búcsú, zarándoklatok alkalmával, hiszen otthon legtöbbször kevesek jelenléte jellemzi a templomok világát. Ha látja, hogy a településén végigvonuló zarándok-fiatalok imádkoznak, és nem rodeóznak, mint a helyiek általában, ha legalább évente egyszer 10 percre betölti a zarándok-

csoport éneke a falu templomát, és ha azt tapasztalja, hogy a szentkúti búcsúban hosszú volt a körmenetben vonulók, az áldozók, résztvevők sora, akkor az jó időre fenntartja benne a reményt, támaszt jelent akár öregező éveiben is, hogy érdemes megmaradni a hit útján. Mások, ha Szentkúton bekapcsolódhatnak, és kiszámítható módon megtalálhatják a szerzetesközösség imáját, azaz, ha látható módon találkoznak azzal, hogy az itt élő szerzetesek egyéni és közösségi életének van Forrása, erőt merítenek ebből ahhoz, hogy saját életükben is felleljék ezt a Forrást, talán épp' annak alapján, ahogy itt látták.

De működik egyfajta kapcsolati „cserekereskedelem” is ezen a helyen. Hiszen az ide érkező – például pasaréti – zarándokok, amikor hitéleti, családi rendezvények vagy más összejövetelek ideszervezése által igénybe veszik a kegyhely turisztikai lehetőségeit, ezzel segítik egy mélyszegénységben lévő falu anyagi lehetőségének bővülését, a munkahelyteremtés fenntartását, új lehetőségek megteremtését ahhoz, hogy ez a sokféle ínségtől sújtott vidék magára találjon. De ez a csere segíti a helyi, kb. 250 személyes stabil miseközösség hitéletének, emberi kapcsolatainak elmélyítését is. Amikor ugyanis látják a vendég hittanos csoportok gyónását, áldozását, felolvasását, a bazilika előtti találkozások alkalmával az örömet, hogy mi, ferencesek és civilek régóta ismerjük egymást, s hogy tudunk ön-

feledtek lenni a találkozásban, vagy tapasztalják, hogy távolról is eljöttek és segítitek munkánkat, akkor ők maguk is alakulnak ennek hatására. Ráébrednek ugyanis arra, hogy az a magatartás, amit kényszerűségből magukra vettek a kommunizmus idején egymás és az egyház iránt: a tisztas távolságtartás, a bezárkózottság

és a búskomorság – már nem időszerű, s hogy reális valóság egy másfajta világ: bizalom, életközösség, kulturált korrigálás, hitbeli formálás és formálódás, valamint hogy nekik is van feladatuk az egyházban. Azok, akik az elmúlt évtizedben Szentkúton működtek, talán ebben tudunk legtöbbet segíteni az itteni híveknek, és épp' a Pasaréten szerzett tapasztalataink alapján. De ugyanígy támaszt jelenthet számotokra is a nőgrádi vallásosság. Megtanulható tőlük, hogy a hithez kell egy jó értelemben vett belső konokság, kitartás, hogy legyőzhető a benső keménység, elidegenedés világa, s hogy „be kell állnunk a sorba” és nem gondolhatjuk azt, hogy csak velünk vette kezdetét az igazi egyház. Elleshető az itteni emberektől, hogy csendben, bensőleg elfogadva is lehet hordozni az élet számtalan fájdalmát, hogy a hitünknek szüksége van látható, kézzelfogható kapaszkodókra, biztos helyekre – ahogy számukra ilyen pont a nemzeti kegyhely –, ahol megnyugvást találunk.

Tanúságként hordozzák, hogy a hit akkor érkezik meg az ember életébe igazán, ha hatással van az életkultúrára, hogy az istenszeretben szerepe van az érzelmi megnyilvánulásnak, s hogy ezen az úton biztos összekötő kapocs Isten és ember, ember és ember között a rózsafüzér imádkozása.

Az Autista Segítő Központ munkájáról

Az 1999-ben alapított gyöngyösi Autista Segítő Központ célja az autizmussal élő személyek oktatása és nevelése. A Magyarországon egyedülálló intézmény fenntartása a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány kiemelt feladatát jelenti.

A Ferences Rend 800 éve van jelen a társadalom szolgálatában. Ismert és elismert közösség Magyarországon és világszerte. A Rend elsődleges feladata az evangélizáció, ez ugyanakkor különböző társadalmi felelősségvállalásokon keresztül is megvalósul. A ferencesek jelentős részt vállalnak a felnövekvő nemzedékek nevelésében-oktatásában. A Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány elsődleges és kiemelt feladatként kezeli az Autista Segítő Központ vonatkozásában vállalt szerepét. A Ferences Rendi Autista

Az Autista Segítő Központ a következő tagintézményekből áll: Általános Iskola, Fogyatékos Személyek Otthona, Fogyatékos Személyek Gondozóháza, Lakóotthon. **Célunk az autizmussal élő személyek oktatásának és nevelésének biztosítása, az autizmussal élő családok támogatása.** Mindezt oktatással, bentlakásos intézmény működtetésével és az autizmussal élő felnőttek foglalkoztatásának megszervezésével valósítjuk meg. Bentlakásos intézményi egységeinkben, mivel a gyermekek és a fiatalok nem csak Gyöngyös városában és

Autizmus: Az autizmus szociális, kommunikációs kognitív készségek minőségi fejlődési zavara, amely az egész életen át tartó fogyatékos állapotot eredményezhet. Ez lehet igen súlyos, járulékos fogyatékoságokkal halmozott sérülés, illetve többé-kevésbé kompenzált (ritkán jól kompenzált) állapot. A súlyosan érintettek egész életen át teljes ellátásra, a jó képességűek egyénileg változó támogatásra szorulnak. Előfordulásuk fiúknál 4-5-ször gyakoribb, mint lányoknál. A szakirodalmi források a szűken értelmezett autizmus gyakoriságát 0,05-0,15%-ra, a tágabban értelmezett autizmus gyakoriságát ma 0,25%-ra becsülik. A diagnosztizált személyek száma ismereteink, diagnosztikus módszereink javulásával növekszik.

Segítő Központot 1999-ben alapították. Intézményünk - Magyarországon egyedülálló módon - több tagintézmény együttes, egymásra építő munkájával valósítja meg az autizmussal élő gyermekek és fiatalok, illetve az őket nevelő családok komplex megsegítését. Jelenleg közel 60 családnak segítünk azzal, hogy autista családtagjának az oktatását, bentlakásos gondozását, lakóotthoni ellátását megoldjuk.

annak kistérségében laknak, 45 autizmussal élő személy szociális bentlakásos elhelyezését oldjuk meg. Miközben Magyarországon 14 000 hivatalos autizmus diagnózis van.

Az intézmény információval, szülősegítő foglalkozásokkal támogatja az autizmussal élő emberek családjait is. Különböző terápiákat nyújtunk az itt lakó gyermekeknek és felnőtteknek, például Snozelen terápia,

zeneterápia, művészet terápia, sportolási lehetőségek, szociális készségek egyéni fejlesztése.

A fejlesztő munka során kiemelt figyelmet fordítunk az autizmus által érintett területek, így a társas viselkedés, a szociális készségek, a kognitív készségek, az önelátás, az önállóság fejlesztésére, a későbbi, felnőttkori munkára felkészítésre, a szabadidős tevékenységek kialakítására, valamint az esetlegesen megjelenő viselkedésproblémák kezelésére. Fontosnak tartjuk a testi egészség megővését, az erőnlét, az állóképesség és az ügyesség egyénre szabott fejlesztését. Lényeges szempont az oktatás során, hogy a tanulók minél inkább egyénre szabottabb fejlesztést és oktatást kapjanak.

A bentlakásos elhelyezés elősegíti a gyermekkorú autizmussal élő személy számára a közösségi élet alapjainak elsajátítását, az önállóság, önellátás fejlesztését, az esetleges felnőttkorra való felkészülést. Az intézmény feladata az autizmus spektrumzavarral élő gyermekek ápolása, gondozása, önellátásának fejlesztése. A bentlakásos intézményi részekben elhelyezett autizmussal élő gyermekek az intézmény Általános Iskolájában folytatják tanulmányaikat, hétfőtől péntekig, 8-16 óráig. A délutáni programok az Általános Iskolához hasonlóan szintén autizmus specifikusan strukturált formában zajlik. Nagy hangsúlyt fektetünk a szervezett szabadidő eltöltésére, ahol különféle terápiás lehetőségeket kínálunk a gyermekeknek. Az Autista Segítő Központ

különleges szükségletei a szociális ellátórendszeren belül abból adódnak, hogy hasonló intézmény az országban nem működik.

Az Autista Segítő Központban törekszünk a komplexitásra. A gyermekek egyéni ütemben, egyéni fejlesztési tervek alapján haladnak.

AUTISTA SEGÍTŐ KÖZPONT
www.autista.hu

Világi magunkról – dióhéjban

Mint tudjuk, a ferenceségnek egyedül az Evangélium lett az ihletője. Szent Ferenc nem akart a világban sem létrehozni, sem megoldani semmit, hanem nemes egyszerűséggel nyomába szegődött Krisztusnak, magáért Krisztusért.

A Világi Rend is erre épül: alapvető törekvése az Evangélium szerinti élet mindennapi gyakorlattá tétele, kinek-kinek a maga keretei között. Ez körülbelül annyit jelent, hogy az élet napról napra adódó dolgaihoz való viszonyulásunkat igyekszünk egyre jobban Istenhez igazítani. Ennek értelmében Isten szándékát feltételezzük abban, amivel találkozunk, s törekszünk úgy fogadni, hogy áldása legyen rajta.

Regulánk alaptétele így fogalmaz: „...**megtartani a mi Urunk Jézus Krisztus Evangéliumát, követve Assisi Szent Ferenc példáját...**”. Ennek első fele Szent Ferenc nélkül is iránytű a vándorúthoz, immár kétezer esztendeje. A „megtartani” tehát keresztény mivoltunk révén eleve adott. Viszont ez - mint feladat-meghatározás - az aprópénzre váltáshoz még kissé általános és elvi. Ezért fontos a másik fele. Szent Ferenc ugyanis saját élete példájával „élőben” mutatta be, mit hogyan kell érteni. Ennélfogva tehát amennyire tudjuk, igyekszünk magunkévá tenni Szent Ferenc szemléletét, és annak alapján tájékozódni s mozogni a világban.

Hogy csak a legkézenfekvőbbeket említsem:

- **a világi dolgokhoz való viszonyulásunkban igyekszünk igényeinkben szegények lenni és tiszták;**
- **tekintélyápolás helyett igyekszünk kicsik lenni, megtalálni az utolsó hely megnyugtató örömét, kevéssel megelégedni, és a Gondviselésre bízni a biztonságunkat;**
- **igyekszünk elsősorban szemlélődők lenni. Nem saját elképzeléseinket akarjuk megvalósítani erővel, hanem Isten művét szemlélni a teremtett világban, s így keresni helyünket benne;**
- **igyekszünk a teremtett világot elsősorban gondozni, gyarapítani és csak másodsorban „használni”;**
- **igyekszünk – ha kell – megértéssel, türelemmel elfogadni a mindenkori másokat, és élethelyzeteinket is;**
- **v igyekszünk felismerni és megragadni a szolgálat és a békességszerzés alkalmait.**

Szándékosan használtam mindegyikhez azt a szót, hogy „igyekszünk”. Ez azért fontos, mert akármilyen világos a „mit”, az adott helyzetben a „hogyan” korántsem mindig egyértelmű. Az egészben ugyanis csak a jószándék állandó, míg a körülmények végtelenül változatosak. Az igyekezet ily módon befejezés nélküli folyamat – vagyis életprogram.

Ami konkrétan minket illet, érdekes hozzátenni, hogy sajátos módon ötvöződik megjelenésünkben a láthatóság és a rejtettség. Világi életünkben természetesen mindenki számára láthatók vagyunk – de csak személyünkben. Elkötelezettségünk azonban inkább rejtve marad, legfeljebb a közvetlen környezetünk tud róla. A plébánia falain belül viszont tulajdonképpen lehet tudni az elkötelezettségünkről, személyünkben azonban inkább rejtve maradunk, mert ritkán jövünk össze, akkor is pihenőidőben, és a rendház alagsorában. Ez két párhuzamos vonal az életünkben: előbbi a fentebb említett és megszeretett „igyekezet” világa, utóbbi a testvéri összetartozás jóleső megélése és feltöltődés a továbbiakhoz.

Annyit még hozzátennék, hogy a „megszeretett igyekezet” talán furcsán hangzik, mégis valóságot takar. Említésre méltó ugyanis, hogy a világi ferencesek kivételes lehetősége az emberek közvetlen közelébe elvinni Szent Ferencet, az Evangéliumot, Jézust. Nem segédeszközökkel, hanem eszköztelenül: következetesen láttatni a Hozzájuk igazított, Velük áttelestetett földi életünket. Só lenni, kovász lenni, mécses lenni. Úgy gondolom, nem eseti céljainknak kell lenni az életben, amiket el akarunk érni, hanem szolgálatunk van, amit végeznünk kell. Megismételni kívánczik: ez életprogram. Meghívást kaptunk rá, segítséget is kapunk hozzá, megvan az öröme is. Ami engem illet, hálás vagyok érte.

2017. évi tervezett felújítások

Gyönyörű templomunk építészeti értékeinek, szépségének és állagának megóvása érdekében a plébánia műszaki munkatársaiként évről évre a legfontosabbá váló felújítási munkák elvégzését irányozzuk elő. Ezekben a tervezéseken a templom mellett a vele szerves egységet képező rendház és plébániai épületszárny állagmegóvásával is foglalkozunk.

Az elmúlt időszakban lezajlott a torony, a hittantermek, plébániai szobák, porta, a templomfűtés és -világítás korszerűsítése, és még számtalan apróbb-nagyobb felújítási munka lebonyolítása. Ezek a munkálatok az állagmegóvás mellett esztétikai változásokat is hoztak magukkal, sőt gazdasági, költségmegtakarítási eredménnyel is jártak, mint pl. a templomfűtés és ablakcserék eredményeként jelentkező elektromos költségmegtakarítás. Emellett számos, a templom környezetével összefüggő feladat, így például a templomtér és a templomkert megújítása is napirendre került.

Folytatva a felújításokat, ebben az évben a templomhajó oldalfalán lévő összesen 8 db műköbördás ablakkeret és a 4 db körablak, illetve az ezeket díszítő lakatosszerkezetek felújítását tervezzük. A templom látványát alapvetően meghatározó, felül félkörívesen záródó ablakok karcsú műköbördái több helyen repedezettek, korábbi meszelés nyomait hordozzák. Letisztításuk, kijavításuk után impregnáló anyaggal vonjuk be ezeket. Ugyanígy a lakatosszerkezeteket is tisztítás, csiszolás, javítás, rozsdamentesítés után alapozó felületkezelő réteg felhordásával látjuk el. Mindkét esetben a helyszínen végzett, időigényes és aprólékos kézi munkával kell kalkulálni.

Másik nagy feladatunk a templomtető csapadékvíz-elvezetésének felújítása. Ez jelenleg a templomfalakban elrejtett belső ejtőcsatornákkal valósul meg. A nyolcvan éve beépített eternit- cső azonban elöregedett, így néhány helyen, ahol a homlokzati falakon jól láthatók az ázási foltok, már történt is javítás, illetve a hátsó, udvari oldalon külső csatorna került kiépítésre.

A végleges megoldást e csatornák kibontása, cseréje és visszafalazása jelenti. Mivel az állványzat e munkák miatt úgymint kiépítésre kerül, célszerűen a templom külső festését is most kell elvégezzük a toronynál használt színnek megfelelően, így az épület a korábbi javítgatások miatti többszínűség helyett egységes színt kap.

Harmadik beruházásunk a kvadrumban történik: miután az elmúlt években a hátsó udvar oldalán már elkészült, most a belső udvarban, a hittantermek oldalán készül szintalatti vízszigetelés és járdaépítés.

Az idén a rendházon is jelentős munkák valósulnak meg: a Ferences Rendtartomány beruházásaként a kolostor energetikai mutatóinak javítása érdekében homlokzati hőszigetelés készül. Ezzel összefüggésben a rendkívül rossz állapotú, és néhol már egyáltalán nem használható zsalus árnyékoló szerkezetek cseréje is megtörténik majd, és a tető bádogszegélyeinek kiegészítése után (a zárófüdém hőszigetelésének kérdése még egyeztetés alatt áll) a rendház homlokzati festése is megújul.

A templomi felújításokhoz a pénzügyi forrást elsősorban a hívek adományai biztosítják, és ezt egészíti ki a kerületi önkormányzattól kapott támogatás, amelyeket ezúton is hálásan köszönünk. A kolostorépület munkái esetében a Tartományfőnökség nyújt fedezetet.

Bízunk benne, hogy a nyári időszakra tervezett munkák az őszi hittanórák kezdésének időpontjára elkészülnek, és a hívek türelmes érdeklődésével, buzdításával és támogatásával kísért felújítások eredményének együtt örülhetünk.

Mit üzen a ferences szentek galériája?

Az olaszos novecento stílusában, Rimanóczy Gyula által tervezett templombelső építészeti megjelenésének fontos elemeként született meg a ferences szentek sora. Születésének gondolatát egy falnézet színes tervrajza is igazolja.

Az építész 1934. január 28. dátumú koncepciójának akvarelljén csupán dicsfénnnyel, ferences habitusban felvázolt motívum sor jelenik meg, kétszer nyolc alak sorolásával. Ha végiggondoljuk, hogy a templom alig kilenc hónap múlva, 1934. október 14-én már teljes pompájában készen állt, különös, hogy ekkor még bizonytalanság övezte, ki lesz az alkotóművész, aki a falképeket fölfesti. A kartonvázlatok Unghváry Sándor munkái, akinek fivére a pasaréti templom építésének időszakában vikárius provinciális, vagyis helyettes tartományfőnök volt. Unghváry az előző évben alakult Egyházművészeti Tanács tagja, Székely Bertalan tanítványa, majd a müncheni Képzőművészeti Akadémián Hollósy Simon növendéke, így elmondható, hogy jól képzett, 50 évesen már érettnek tekinthető művész. Mégis, némi belső vívódással született meg a modern miliőbe alkalmas képsor, különösen a legutoljára készített Pádúai Szent Antal, a templom szentélyének főalakja és körötte, kezükben a tisztaságot jelképező liliummal, égő gyertya világosságával adoráló angyalok. A ferences szentek sorát a szakirodalom legtöbbször sgraffito technikának írta le, vagyis olyan díszítő eljárásnak, amikor az egymásra felvitt különböző színű festékek vagy vakolatok felső rétegét precízen visszakaparták, kikarcolták. Az 1982-ben készült restaurálás egyértelműen igazolta, amit a Historia Domus is rögzített, hogy al fresco, ami friss vakolatra történő festéstechnikát jelent. Az építési napló is rögzítette, hogy az éjszaka készített vakolatra másnap festette föl a kartonok alapján az alakokat a római iskolán nevelkedett Leszkovszky György festőművész. Megtévesztő sgraffito hatást azzal értek el, hogy a színhatárokat mélyített, sötét tónusú vonalakkal kontúrozták. Arra utaló írás, hogy kik kerüljenek a ferences szentek sorába, sem a Historia Domusban, sem a Ferences Levéltárban nem került elő. Bizonyára hatással volt a kiválasztás során mindhárom ferences rend – az I. férfi-, a II. női ág és a III. világi rend bemu-

tatásának igénye, és a rendben élő, a magyar történelem jeles alakjainak megjelenítése. Továbbá a spanyol, francia, amerikai szentek, a kor domináns mondanivalója - visszatérés a Szent Ferenc-i gyökerekhez - a szegénység eszméjének hirdetői, az idegen hatalom, a török veszély elleni küzdelem, az irgalom gyakorlása, valamint az eucharisztia, az oltáriszentség fokozott tisztelete is markánsan megjelent.

Elsőnek 1933. május 29-én a kórus melletti falkép, Luchsius (1181-1260), az első ferences harmadrendi készült el, a családban megélt „bűnbánó testvérek” rendjének szentje. Árpádházi Szent Erzsébet (1207-1231) a felebaráti szeretet nagy szentje, a szegények szolgálója, fején koronával, a harmadrendiek szürke ruhájában. Jeanne d’Arc (1413-1431), az Orleans-i Szűz, páncélruhába öltözve, fehér zászlóján Krisztus monogrammal, Franciaország nemzeti szentje, akit a templomszentelés előtt alig másfél évtizeddel, 1920. május 16-án avattak szentté. Portugáliai Szent Erzsébet (1271-1336), II. Endre magyar király dédunokája, aki politikai megfontolások alapján létrejött házasságában, kicsapongó férje miatt lett a nehéz házasságban élők – ma is nagyon aktuális – példaképe. Cortonai Szent Margit (1247-1297) vezeklőruhát öltve magára, a bűnbánó életet vállalók példaképe lett. Szent Lajos király (1219-1270) 11 gyermeket nevelt példásan, a Szentföld visszaszerzéséért küzdött, Dami-ette várát visszafoglalta, majd a mohamedánok fogságába esett. Hazakerülve a keresztény királyok eszményképe lett, böjtölt, vezetelt, a ferences világi rend életét élte.

A ferences rend női ágának szentje Szent Klára (1193-1253), Ferenc követőjeként a második rend, a Szegény Nővérek Rendjének, a klarissza közösségeknek az alapítója, akik Krisztus szegény jegyeseként örökre elkötelezik magukat az evangéliumi életre, vállalva a monostoron belüli, a világtól elzártan megélt szerzetességet.

Az első rend tagjai Szent Ferenc lelkületével az evangéliumot tulajdon nélküli szegénységben, tisztaságban és engedelmisségben élik. A templom építésekor több mint 700 év szentjei sorából, a Szentlélek adományaival, karizmatikus törekvéssel bíró személyek közül választhattak követendő példákat. Az obszervancia – szigorúságot követő - törekvések vezéralakjai, Alkantarai Szent Péter (1499-1562), a szerzetes élet szigorú szabályait megtartó lánglelkű szónok, érezte és tudta, hogy a lanygulás időszakaiban vissza-vissza kell nyúlni a gyökerekhez. Szent Bonaventura (1218-1274), a középkor „virágkorában” szinte a rend második alapítójaként, a Szent Ferenc-i alapokra építve a rend szilárd vázát alkotta újra. A „ferences szegénység eszme” és a pompa, mint „luxusellen-ség”, kiemelten megjelenik a késő középkori ferences hithirdetők megnyilatkozásaiban. Sienai Szent Bernardin (1380-1444) szónoklatai, Marchiai Szent Jakab (1394-1476) és Kapisztrán Szent János (1394-1456) harca a fényűzés és az uzsorakamat ellen, örök értékű mondanivaló. Kevesek gazdagsága, sokak szegénysége jelzi azt, hogy a fényűzésnek nincs helye a keresztény gondolkodásban. Ez a világ hiúsága! A szentély gazdagsága „Isten dicsősége”, a templomhajó egyszerűsége, a szerény külső megjelenés a pasaréti ferences templom erénye. Mérsékelten követi az 1515-ben, a budai rendi gyűlésen született határozatot, amely „eltiltja a fölösleges díszes alkotásokat” a ferences templomépítésben.

Az elmúlt évben, 2016-ban az Irgalmasság Éve idején, talán kevésbé figyeltünk oda Szent Didák (1400-1463), az irgalmasság szentjének életére, aki 1450-ben Rómában, a nagy tömegben kitört pestisjárvány idején, az Ara Coeli templom kolostorából kórházzá alakított intézmény vezetőjeként, az irgalmas szeretet gyakorlásában mutatott példát. Odafigyeléssel és éberséggel készülünk az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszus óta eltelt 82 év után arra, hogy Magyarország rendezze meg 2020-ban a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. Erre Szent Pascal (1540-1592), a spanyol pásztorfiúból ferencessé lett szerzetes figyelmeztet kezében a mon-stranciával, aki 1897 óta az összes eucharisztikus egyesület védőszentje. A pasaréti templom gazdag zenei

életének pártfogója Szolánói Szent Ferenc (1549-1610) Amerika első szentjei közé tartozott, aki órákig tartó imája után hegedűjével imádkozott tovább. Jól imádkozott, hiszen a pasaréti templomba került első között az amerikai cég által gyártott elektronikus hangkeltésű Hammond orgona, 1949. február 13-án. Az 1934 óta folyamatosan fejlesztett orgona egy korai példánya a II. világháború alatt érkezett, amit 2004-ben

váltott föl a mai sípos orgona. A szent hegedűje, a „szent zene”, az énekkarok szolgálatának védőszentje ott áll a ferences szentek sorában, és segíti a szent liturgia szebbé tételét. Ők ott a templom oldalfalain, Unghváry Sándor és Leszkovszky György művészek közvetítésével árasztják felénk a ferences lelkiületet, amelynek „gyümölcseivel” nap mint nap, rendszeresen gazdagodhatunk.

DÉVÉNY MÁRIA

Emlékeim Gilbert atyáról

Nagymányoki (Guth) Gilbert (1914–1988) szerzetespap gimnazista korától fogva a ferences rend keretében élt, és több magyarországi ferences kolostornak volt tagja. A II. világháború idején templomunkban végzett lelkipásztori szolgálatot. Személyes varázsa, hozzá fűződő élményeim meghatározták gyermek- és ifjúkoromat.

Első emlékeim egészen kislány koromba nyúlnak vissza: már másodikos elemistaként ismertem őt, mivel ő volt a hittantanárom a Fenyves utcai iskolában. Elbűvölőek voltak a hittanórái: csodálatosan beszélt az Úrjézusról. Tanította a Szentírást is, és sokat beszélt a missziókról. Nagyon szép és érdekes feladatlapokat kaptunk tőle, melyek egy-egy kínai vagy néger gyer-

meket ábrázoltak, de csak pontokból. Ezeket színes fonallal lehetett kivarni. Egy jócselekedet egy öltést jelentett. Igyekeztünk minél több jót cselekedni, hogy minél hamarabb készen legyünk vele. Ha 3 ilyen kihímtett képet leadtunk, kaptunk egy szentképet.

A zsidóüldözés alatt nagyon sok zsidó család életét mentette meg. Ebben a tevékenységében a pasaréti kolostor és a hívőközösség tagjai minden támogatást

megadtak neki. Először az iskolás korú zsidó gyermekek jogaiért küzdött, majd a svájci nagykövetség közreműködésével több olyan házat helyezett nemzetközi védelem alá, ahol zsidó személyeket is bűjtatott. Pénzzel is segítette őket, hogy az élelmezésüket meg lehessen oldani. Ezért a tevékenységéért 2005-ben a Jad Vasem Intézet a Világ Igaza – posztumusz – kitüntetésben részesítette, melyet az akkori rendfőnök, P. Magyar Gergely vett át.

A háború után hihetetlen aktivitással vetette bele magát az ifjúsági élet föléllesztésébe. Az általános iskolás lányoknak megalapította a Szívgyárdát, a fiúknak újjászervezte a cserkészetet. A nagyobb lányok (14-18 év között) részére létrehozta a FILM csoportot (Ferences Ifjúsági Leány Mozgalom).

A háború után 1947-re elkészült a kolostor Csévi utcai részének beépítése. Ebben voltak a missziós irodák. Akkor Károlyi Bernát atya vezette a kínai missziót, és Gilbert atyát bízták meg a missziók támogatásával. Igyekeztünk mindenben a segítségére lenni: az újonnan felépült irodákban a vasárnapi 9 órás diákmisék után összegyűltünk, kaptunk egy kis reggelit, majd egészen ebédidőig ott maradtunk, és csomagoltuk, címeztük a rengeteg missziós füzetet és könyvet, melyeket Gilbert atya írt vagy szerkesztett.

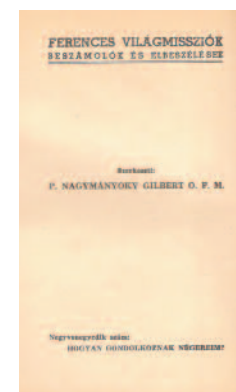
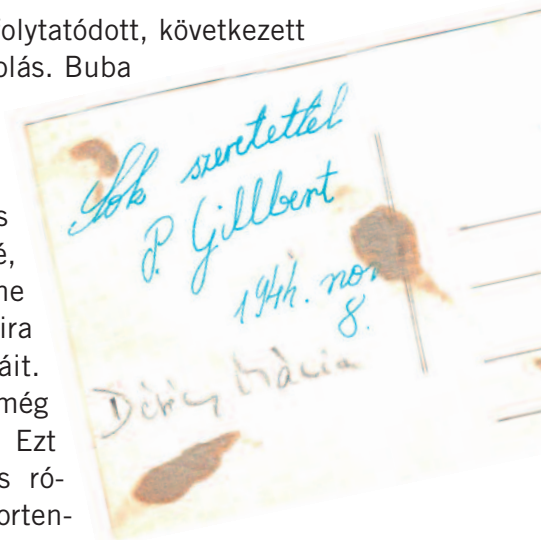
A missziók anyagi támogatását is a szívéen viselte. Egészen hihetetlen ötletei voltak, hogy a háború utáni

nehéz időkben hogyan lehetne pénzt szerezni. Akkoriban a karácsonyi szaloncukrokat sztaniolpapírral csomagolták be. Megkérte a híveket, hogy az elfogyasztott szaloncukrokról leszedett ezüstpapírokat hozzák be a templomba, ahol ennek a gyűjtésére kikészített egy papírdobozt a bejáratú ajtóhoz. Mi gyerekek ezekből kőkemény, 1 kilogramm súlyú golyókat készítettünk, és ezeket tört ezüst árban értékesítettük.

Ezt követően Gilbert atya állatkereskedésre adta a fejét: az egyik missziós irodában felnőttek segítségével rengeteg akváriumot készítettünk. Kimentünk Gilbert atyával a Duna-partra, és onnan kavicsot és hínárt hoztunk, és az akváriumokba halakat telepítettünk. Mi gyerekek gondoztuk és etettük a kis halakat, amelyek igen hamar szaporodtak, és a kisállat-kereskedők örömmel felvásárolták őket. A halak után jöttek aztán a madarak! A kvadrumkert hátsó részén akkor csak egy fal volt, és mögötte vékony drótkerítésből 3 részre osztott 2 méter magas ketrecek álltak. Az egyikben cinkék, a másikban kanárik, a harmadikban papagájok voltak. Ezeket is mi gondoztuk, etettük őket, és még kis fészkeket is készítettünk, hogy a szaporodásukat segítsük. A madarakat is megvették a kereskedők. Kalandos története volt a pasaréti kvadrum kialakításának is. A háború után, amikor elkészültek a missziós irodák, és ezzel kialakult a kvadrumkert, Szedő Dénes atya megkérte Borsos Miklós szobrászművészt, hogy készítsen egy Szent Ferenc szobrot a kert közepébe. Vörösvári kőből el

is készült a szobor, melyen Szent Ferencnek Dénes atya arca van. A szobrot ajándékba kapta templomunk. Ezt követően Dénes atya megkérte Borsos Miklós feleségét, Buba asszonyt, hogy tervezzen egy szép kvadrumkertet is. Ő egy kapával megkapargatta a rossz minőségű, agyagos talajt, ami tele volt kő- és téglatormelékkel, majd közölte, hogy márpedig ebben a talajban nem fog megmaradni semmilyen növény. Gilbert atya természetesen ebbe nem nyugodott bele. Összehívta a FILM-es lányokat, mindenkinek kellett hoznia a hátizsákját is. A diákmise után fölmentünk a hegyre, és teletömtük a hátizsákunkat erdei humusszal. Közben a nagyobb cserkészfiúk szorgalmas munkával kikapálták a kertből az összes követ. Pár hét alatt 30 centiméter humusszal terítettük be a kvadrumkertet, így vált lehetővé a füvesítés és a növények telepítése.

A kertészkedés folytatódott, következett ugyanis az árnyékolás. Buba asszony ciprusfenyőket ültetett az akkor még csak egyemeletes kolostor ablakai elé, hogy a déli nap ne forrósítsa föl annyira az atyák szobáit. Ezekből kettő még mindig megvan. Ezt követően fehér és rózsaszín virágú hortenziákat ültetett a kvadrumfolyosó oldalába, hogy a gyerekek ne tudjanak beugrálni a kertbe. Sajnos ezekből már nem maradt meg

P. Nagymányoki Gilbert cserkészek körében • 1946

egy sem. A Szilfa utcában már ekkor is nagy élet volt. Gilbert atya rendszeresen színházi előadásokat szervezett a FILM-es lányok és a cserkészfiúk közreműködésével. Az előadások bevételével is a missziókat segítettük. „A szív csodája” és a „Szent Genovéa élete” című darabokra különös szeretettel emlékezem vissza. Mindkét darabban játszottam én is, a főszereplő pedig Leszkovszky Márti volt, templomunk freskófestőjének gyönyörű kislánya.

Később Gilbert atyát elhelyezték Pasarétről, sokáig a szentendrei gimnáziumban tanított. Nyugdíjas éveiben hazatért Nagymányokra, és haláláig ott élt. Nekünk, gyerekeknek és a fiataloknak is nagyon hiányzott Pasarétről.

Szentgyónás és elsőáldozás

Május 7. vasárnap

Nagy nap ez a mai az elsőáldozó gyerekek életében: ma először veszik magukhoz Krisztus urunk szent testét és vérét a kenyér és bor színében. Nagyon várták már ezt a pillanatot, megtisztult szívvel és lélekkel érkeztek, hogy részesei legyenek a csodának.

Pasaréten idén negyvenhat gyerek készült az Oltári-szentséggel való első találkozásra. Néhányan már óvodás koruk óta jártak rendszeresen hittanra, mások később, a plébánián vagy az iskolában kezdtek megismerkedni a keresztény élet alapjaival. De ahhoz, hogy a szentség felvételére valóban készen álljanak, megfelelő hitbeli ismeretekkel kell rendelkezniük. Ebben nyújtott segítséget a gyerekeknek Zalán atya és

tatott ostya között, és felismerjék, hogy a kenyér és bor színében Krisztus teste és vére van jelen. Mindez azonban nem lenne elegendő a család támogató és nevelő közege nélkül, hiszen a megszerzett ismereteket a mindennapi élet, a gyakorlati példamutatás mélyíti el igazán. Egy hitét a gyakorlatban is megélő család megerősíti a gyerekekben Isten mindig jelen lévő szeretetét, segíti a személyes kapcsolatok kialakítását Istennel az imádságban, az emberekkel pedig a plébániai közösségekben és a rendszeres miselátogatások során.

Ezért is volt nagyon jó látni, hogy az elsőáldozásra való felkészülés fontos állomásaként március 11-én, szombaton, az első szentgyónás alkalmával a résztvevő gyerekeket nagy számban kísérték el szüleik és rokonaik. Megtelt a templom, az izgatott gyerekek felkészülten és nagyon fegyelmezetten várták sorukat a gyóntatószékeknél. Nyoma sem volt a hittanórákon tapasztalt önfeledt csacsogásnak. Minden gyerek otthon, szülei segítségével készült a gyónásra. Összeírták vétkeiket a vezetőik által kiadott lelki tükör alapján, megtanulták a bűnbánati ima szövegét. Még arra is volt lehetőségük, hogy egy alkalommal elpróbálják a gyónás menetét, és megismerjék annak bensőséges légkörét. Így minden adott volt, hogy nyugodt lélekkel, csak magukra figyelve, izgalommentesen éljék át első szentgyónásukat. Ezt követően a bűnbá-

Benjamin testvér mellett Márkus Brigitta és Schumicky Teréz, akik csütörtökönként vezették a plébániai felkészítő csoport foglalkozásait. Megismertették a gyerekeket többek között hitünk egyik legnagyobb misztériumával, az Eucharisztia fogalmával, hogy különbséget tudjanak tenni a közönséges és az átválto-

nati liturgia részeként átvették a megtisztulást jelképező fehér ruhát, és Krisztus világosságának fényeként a húsvéti gyertyáról meggyújtott lángot.

Igazán különleges, és a feloldozást a gyerekek számára jól szemléltető záró mozzanatként az összeírt vétkek listáját közösen elégették a kertben, és a felszálló füsttel szélnek eresztették a bűnöket. Ezt követően immár felszabadult lélekkel és finom süteményekkel ünnepelték meg az Istentől kapott bűnbocsánat örömeit. Az azóta eltelt pár hétben a gyerekek megismerhették,

milyen érzés Jézus Krisztus irgalmas szeretetének ajándékaként tiszta lélekkel újrakezdeni, lehetőséget kapni a jobbá válásra. Ennek megkoronázása az első találkozás az Eucharishtiában jelen lévő Jézussal.

A szentségi életre nevelés az első szentgyónás és szentáldozás után azonban nem ér véget. Nem elég megmutatni a helyes utat a gyerekeknek: jó példával kell előttük járni és tovább kell őket kísérni, bízva abban, hogy az első találkozás alkalmával megtapasztalt isteni szeretet maradandó élmény lesz számukra, amit újra és újra vágnak majd átélni.

ELSŐÁLDÓZÓK NÉVSORA:

Albert Áron József
Antal Erzsébet
Bali Rajmond
Deutsch Adél
Dezsényi Johanna
Ébner Jakab
Fazakas Csenge Orsolya
Feuertag Albert Dénes
Finta Gergely
Galács Klára
Harsányi Klára
Hesz László
Homoki Melinda Rita
Ilkei Miklós
Jávör Máté
Kékesdy Nándor

Kovács Tömöri Flóra
Kovács-Szégner Barnabás
Krasznay László Balázs
Krasznay Péter Pál
Küsmödi Eszter
Lintner Péter Gergely
Lizardi-Vass Carola
Lukács Máté Botond
Mamosits Erik
Maróty Botond
Mayer Anasztázia Mária
Molnos Anna
Mráz Míra Zsófia
Murányi Fruzsina Mária Bianca
Nádudvari Milla Dóra
Nádudvary Patrik Benedek

Nagy Tivadar
Osztroluczky Márton
Patakfalvi Anna
Pesztericz Dóra Gabriella
Sajtos Pál Zente
Sira Kata Gizella
Szabó Soma Barnabás
Szórádi István
Tamási Eszter
Tóth-Lenk Borbála
Turányi Mátyás
Vadas Emma
Víg Bence Márk
Zala Nóra Szilvia

„A nevelés az élet szolgálata” (J. Kentenich)

3 éve tart a J. Kentenich pedagógiát körüljáró Szülősulí sorozatunk a Kájoni Házban. Több mint 30 alkalommal számos hétköznapi családi életet érintő kérdésről gondolkoztunk: érzelmi intelligencia, életkori sajátosságok, kapcsolatépítés, bizalom, vezetés, tanulás, apaszerep, haragkezelés, döntésképeség, házastársi szövetség és szexualitás. Akik részt vettek az előadásokon, megérezhették, hogy valóban boldog az az ember, aki ezt a nevelési szemléletet működtetni képes, mert ezáltal életet teremt.

Ilyen rövid terjedelemben még csak nagyjából is nehéz összefoglalni azt a sok-sok témát, amit érintettünk ezeken az estéken, de nézzük, miért olyan különleges az, amit Kentenich atya tanít nekünk? Mert prófétikus, és zseniálisan egyszerű. Mert az egész ember kiteljesedését képes szolgálni, maximálisan ember- és lélekbarát. Mert biztosan építhetünk rá, hiszen „tapasztalat-hegyeken” nyugszik, és a legmodernebb pszichológiai, teológiai, ideglettani, pedagógiai kutatások eredményét ötvözi úgy, hogy szóhoz jut a Lélek, a kinyilatkoztatás, a nagy nevelők és a szentek egyaránt. Világnézettől függetlenül hatékony, ugyanakkor mélységesen keresztény gyökerű és szemléletű.

Ezt a ciklust mintegy összegezve került sor a két estét felölelő szexualitás témakörre, amit természetesen igen nagy érdeklődés kísért.

Érdekes világban élünk ebből a szempontból is, hiszen érezzük, hogy rendkívül erősen szexualizált környezet vesz körül minket, amiben a cukrászati alapanyagokat is fekvő Vénusz kínálja, másrészt mégis szinte teljesen nélkülözünk – egyházi és világi szinten egyaránt – a szexualitás igazi gazdagságát, szépségét, értékét, felemelő csodájának meghirdetését és tanítását.

„Semmi sem hasonlít jobban Istenre, mint a házaspár, mégpedig a nemi egyesülés pillanatában” – vallja Kentenich atya. A házasságban élőknek és az arra készülőknek felszabadító és egyben küldetés erejű az a szexualitás, amely a teljes kölcsönös önátadás és befogadás négy szintjét átjárva – testi, lelki, szellemi és természetfölötti dimenzióban – képes a Szentháromság tökéletes örömben való odaadottságát megélni.

UZZALYNÉ DR. PÉCSI RITA – neveléskutató

Természetesen mindez nem születik meg magától, komoly feltételei, áldozati részei is vannak, mégis reményel tölthet el minket, hogy kisgyermekkorától tehetünk érte. A szexuális nevelés nyilván nem merülhet ki mechanikus leírásokban, még kevésbé éppen az élet ellen való kulturált „védekezés” technikáiban, hiszen akkor oda jutunk, – ahol most oly sokan vannak. És bizony számba kell vennünk számos új problémát is, amellyel fiatal gyermekeink küzdenek: a hosszúra nyúlt tanulmányok, az önállóság kitolódása, az összeköltözés általános „polgárjoga”, a hitelüket vesztett „előjárók” üres törvénykezései stb.

Ezekre a feszítő kérdésekre is igyekeztünk gyakorlati válaszokat megfogalmazni ezeken az estéken. Úgy éreztük, hogy valóban az életet szolgálhattuk ezáltal. **Köszönet a közös gondolkodásra meghívó lehetőségért a rendezőknek, a házigazda paraszéri közösségnek.**

Humor és örömszene

Kántoraink a színpadon

Ritkán látjuk őket. Általában a háttérben, a közönség előtt szinte elzárva szolgálnak minket a szertartásokon. Február végén kivételesen ők és a vendégeik álltak reflektorfénybe. Kiderült, hogy nem csak a zenéhez értenek mesterfokon, de a humorérzékük is kitűnő. Ők a kántoraink: Czékus Jób, Déri András, Ébner László, Horváth Bálint és Werner Ákos.

Háromórás jó hangulatú koncerten mutatkoztak be a paraszéri plébánián szolgáló zenész testvéreink és barátai a Kájoni Házban. **Az est első felében a klasszikus zené volt a főszerep.** Gábrriel testvér fiatal utódai, Tamás és Jeromos testvér négykezes műveket adtak elő, majd minden kántorunk bemutatta zongoratudását külön-külön, majd négykezes, sőt nyolckezes műveken keresztül is. Megszólaltak a barátai is, így igen emlékezetes maradt Lázár György zongoraművésznek, az Operaház vezető korepetitorának játéka, akit Déri András hívott el erre az alkalomra, és láthatóan nagy kedvvel vett részt a mű-

sorban. **Az est további részében a humor és a könnyedebb műfaj kapott teret.** A kántoraink bebizonyították, hogy a könnyűzenében is tudnak maradandót alkotni, szívesen kalandoznak a különböző zenei műfajok és stílusok között. A dalban elbeszélte rövid kis megszólalásaikból megismerhettük a kántorélet mélységeit („... akkor lennék boldog, ha a szombat este, vasárnapra esne!”), hogy kedvencük a litánia („...vannak tán nyolcan is így péntek este!”), kitörő örömmel teljesítenek szolgálatot, akárhány hívő van is jelen („...eszembe jut sok fájó emlék, egy üres templom, egy hosszú szentbeszéd”), és jól ismerik papjainkat, amiről az „Ő az én ferencesem...” című slágergyanús feldolgozás tanúskodott.

Akit bővebben érdekel az est, vagy szívesen újraélné a vidám koncert legjobb pillanatait, az a plébánia honlapján talál képeket és mintegy félórányi videót az előadásról.

Karácsonyi kamara

A 80-as évek végén a zenei élet színvonala Pásáréten olyan magasságokba szökött, hogy a karácsonyi pásztorjáték után az egész templomban zengő karácsonyi éneklést egy fölöttébb professzionális kamarazenekar kísérte. Minden tagra sajnos nem emlékszem, de a derékhadat a Láng lányok, a Prevoz lányok és Harsányi Zsófi képviselték.

A pásztorjáték végszavát meghallva pikuláinkkal, brúgóinkkal és hegedűinkkel kicsörtettünk a sekrestyéből, elfoglaltuk hadállásainkat az oltár előtt, kicsaptuk narancssárga kottáinkat és nekikezdünk több szólamban kísérni elsőként a „Mennyből az angyalt”. Ezt az első éneket még teljes komolysággal és felelősségtudattal bazseváltuk végig, tudva azt, micsoda kockázatokat rejt magában egyetlen félrefújt vagy félrehúzott hang a harsányan éneklő, dugig tele templomban, egy 5-6 tagú kísérezzenekar esetén. A „teljes komolyság” „mezei komolyságra” cserélődött a „Pásztorok, pásztorok” alatt, aztán a „Dicsőség, mennyben az Istennek” első strófájakor kezdődtek a gondok. A problémát az okozta, hogy – egyszerű dalmokról lévén szó – a csellisták részéről bizony nem igényelt vad virtuozitást a kíséret lejátssza. Hogy egészen pontosan fogalmazzak, az esetek többségében üres hangokat kellett játszaniuk, vagyis a vonóval húzták ugyan a hosszú géket meg céket, de a bal kezükkel csak hébe-hóba kellett lefogniuk a húrokat. A csellisták fölismerték a helyzetben rejlő tréfacsínálás lehetőségét. Először úgy tettek, mint aki csak úgy, mellesken és ráérősen mozizik, és a kottától elfordulva a hallgatóságot kezdték el figyelni, majd kicsit később unatkozva leengedték a feladat nélkül maradt bal kezüket, rázogatni kezdték, lazígtatták megfáradt karizmaikat. A dologgal nem lett volna semmi baj, ha a fuvola nem olyan hangszer lenne, melyet csak egy bizonyos fegyelmezett és feszes szájtartással lehetne fújni. Hogy megint pontosabban fejezzem ki magam, mosolyogva vagy - Isten bocsássa meg - nevetve nem lehet fuvolázni. Így hát részünkről, fuvolisták részéről

megindult az élet-halál harc, hogy a fennmaradó 4 ének alatt valahogy visszatartsuk a jókedvünket, és sikerüljön magunkat annyira fegyelmezni, hogy végig tudjuk fújni a darabokat. Szerencsére a szem mozgatása nem befolyásolja a fújás minőségét, ezért eleinte próbálkoztunk dühös, majd később kétségbeesett pillantásokat vetni a bohém gordonkásokra, de ez csak olaj volt a tűzre. Ekkor következett ugyanis részünkről a második felvonás: két dal között látványosan ujjvég nélküli kesztyűket húztak kezeikre, ezzel üzenve nekünk, hogy ők már bizony fáznak is a semmittevéstől. A kétségbeesés nagy felfedezéseket szül, így aztán mi, leleményes fúvósok, a szemkontaktus lehetőségét immár magunk megszervezésére használtuk: ha láttuk, hogy valamelyikünkön aktuálisan jobban erőt vesz a kitörni készülő vihoghatnék, akkor a másikunk, mentendő a helyzetet, összeszedetten fuvolázott pár másodpercig, majd látva, hogy a másik kezd túllenni a krízisen, szemmozgással cserét kértünk. Ilyenkor a másik fújt, és az első rőtöghetett. A vezényelő ferences testvér, aki nem bízott szervezőkészségünkben, a hideg ellenére látványosan izzadt, és ijedt kétségbeeséssel vezényelve fegyelmező mozdulatokat próbált tenni a csellisták felé, amivel természetesen csak fokozta a már-már fokozhatatlan hatást. Az utolsó taktus után mi mindig váratlan hirtelenséggel az oltár irányába fordultunk, és lehajtott fejjel, áhítatot, karácsonyi magunkba fordulást és hálát tettekre végre utat engedhettünk a belénk szorult maradék pukkadózó kacajnak.

Egy fájdalmas és sajnálatos személyi változás aztán véget vetett a zenének, hazamentek a legények... illetve a leányok. A plébánia tulajdonát képező sárga kottákat szomorúságomban „biztonságba helyeztem” a lakásunkban. Lehet ezt máshogy is nevezni, khmm... szóval a „lopás” talán túl erős kifejezés lenne. Maradjuk annyiban, hogy lenyúltam őket. De csak átmenetileg: mert, hogy azóta is megvannak, és várják a trónkövetelő ifjú zenészeket, ha esetleg fel akarják támasztani a hagyományt.

?????

Gyerekszáj

SZÜLETÉS

Kislány: - A kisbabák miért így születnek meg az anyukájuk hasából?
Anyuka: - Mert a Jóisten így találta ki.
Kislány: - Miért?
Anyuka: - Hát, azt tőle kellene megkérdezni.
Kislány: - Jó, akkor menjünk el a templomba!

KISTESTVÉR

Mama, imádkozzunk a Jóistenhez, hogy adjon nekem egy kistestvért. Egy olyat, akit babusgatni lehet. Aztán ha megnőtt, akkor dobjuk ki és kérjünk megint egy olyat, amelyiket babusgatni lehet!

HITTANÓRÁN

Tanár: - Egy Istenben hány személy van?
Diák: - 5! Tanár: - ???
Diák:- 1- az Atya, 2- a Fiú, 3- és a Szentlélek, 4- nevében, 5- ámen!

HÚSVÉT

Otthoni beszélgetés kapcsán elhangzik, hogy Jézust keresztre feszítették, egy-egy lator volt mellette, de Jézus ártatlan volt.
- Mama, az mi, hogy „ártatlan”?
- Az azt jelenti, hogy nem csinált semmi rosszat, de mégis fölfeszítették. A gyerek felháborodottan felkiált:
- De hát ez meg micsoda dolog?!

CSALÁDI KÖRBE TÖRTÉNT

Dórika az unokatestvérével játszik, aki ráveszi, hogy lopjanak el egy doboz szőlőcukrot, és titokban egyék meg. Persze hamar kiderül a csínytevés, ki is kapnak miatta. Dóri órákkal később pityeregve kérdezi anyukájától: - Mama, ugye azért még a mennyországba fogok kerülni?

VACSORA UTÁN

Este, vacsora után figyelmezteti Annát apukája, hogy nem segített lepakolni az asztalt:
- Hát nem épp ma voltál lelkinapon, és nem azt tanul-

tad, hogy mindig segítsél a szüleidnek?
- Neeem! Azt mondták, hogy Jézusnak segítsék!

UNOKATESTVÉR

Egy várandós kismama beszélget az unokaöccsével, Zolikával: - Azt szeretném, ha a kisfiam majd hasonlítana rád. Zoli büszkén felfigyel.
Kismama: - Tudod, mit szeretnék, hogy miben hasonlítson rád a legeslegjobban?
Zoli: - Nem tudom.
Kismama: - Hát abban, hogy Neked nagyon jó szíved van. Ilyen jószívű gyereket szeretnék majd én is.
Mire Zoli büszkén hozzáteszi: - Hát igen! Meg nézd, én kacsintani is elég jól tudok!

KÉPES BIBLIA

A 4 éves Rozi a „Biblia képekben”-t nézegeti.
- Hol van Jézus szűrös kalapja? (töviskoronája)
- És a karimája? (glória)
A Szűz Mária – Jézus képhez lapoz, rámutat Jézusra és felkiált: - Nézd, tiszta anyja!

A FONTOS DOLGOK

Óvodából hazafelé lelkendezik a kis Anna:
- Anya, a Gergő azt mondta, hogy fent a mennyben teljesülhet minden vágyunk: repülhetek, és kaphatok Hello Kitty-t is végre!

ÜNNEP

Csabika meséli otthon, hogy a héten a víz világnapját ünneplik az óvodában. Anyukája csodálkozik:
- Én nem is tudtam, hogy van ilyen.
Mire Csabi kissé felháborodva:
- Mama, te tényleg nem tudtad, hogy húsvét előtt még van a víz világnapja is?!

HALLGATÓZÁS

Nagymama este félhangosan imádkozik, miközben unokája a másik szobában alszik. Az ima végét szokása szerint egy fohással zárja:
- Istenem, segíts! – mondja.
Mire unokája a kiságyból megszólal:
- Nem tudok segíteni!

AZ ÖRÖKKÉVALÓ ISTEN

A kék ég óvón borítja
sötétkék palástját a vállamra,
s a szellők ura pajkosan megkerget
és fújja rám a játékos szellőit,
az eső pedig közben az arcomra
folyik, s így megtisztít a bűneimtől,
majd az eső a föld gonoszsága miatt
özönvízszerűen ömlik és ömlik,
így aztán úgy átmossa a lelkemet,
hogymegtisztult csecsemőként születek újjá,
ezért új éneket, a jövő reményteljes,
s mágikusan mágikus dalát dalolom,
ami szertefoszlik Isten szabad ege alatt
és marad az Úr, aki mindig mindenhol
annyira jelen van, ahogy csak az
élet lehet jelen a fűben, a fában,
a virágban, s a legfőbb teremtményben,
és egyben legnagyobb titokban, az emberben,
akinek lelke halhatatlan, s isteni eredetű,
ezért mi emberek örvendve örvendünk

a nekünk juttatott öröklét felett,
és dicsőítjük, s áldjuk a Mennybéli
Magasságost, aki ránk vigyázva,
szelíden kiterjeszti kezét az emberiség
konok és Istenre nem hallgató feje fölött,
így aztán a kék ég palástja is
a Teremtő Atya reménységes tervének része,
mint minden földi jó, s rossz,
a szél, az eső, a folyó, a nap és a többiek
édestestvérként köszöntik az Urat,
akinek tekintete, s hite hegyeket mozdít,
az Isten haragjában mennydörgő villám,
de ha szeret minket,
akkor egy áldottan ragyogó nap,
„aki” sugaraival osztja az áldást,
a földi lények pedig, ha tehetik,
sütkéreznek az áldásban
és elválaszthatatlan részei az Égbelinek,
s lelkük úgy egybeforr az övével,
hogym többé attól szét nem választhatóak.

BÉNYEY NOÉMI

PASARÉTI MOZAIK

BICIKLITÁROLÓ

Pár hete egy társaságbeli beszélgetés során felmerült, hogy milyen jó lenne a templom mellett egy kerékpártároló, egészségesebb biciklivel közlekedni, mint autóval. **A felvetés tényleg nagyon jó... és milyen jó, hogy tavaly nyár vége óta már létezik is egy új, 10 kerékpár elhelyezésére alkalmas biciklitároló a templom tér felőli sarkánál.** A kihasználtsága egyelőre nem túl nagy, sokan még nem fedezték fel – használjuk egészséggel!

Bizonyára sok embernek emlékezetes marad a néhány évvel ezelőtti virágvasárnapi rendőrségi razzia, amikor nagyon sok gépkocsi-tulajdonost bírságoltak meg tiltott helyen vagy szabálytalanul való parkolás miatt. Szerencsére a templomban egyre többen vagyunk, kevés a parkoló a templom körül, és az üzletek vasárnapi nyitva tartása sem segít ezen a helyzeten. **Sajnos azonban nem egy esetben lehet tapasztalni, hogy nem bánunk túl gazdaságosan a templommal szembeni parkolóhelyekkel, van, amikor két helyet is elfoglal valaki.** Persze nem lehet állítani, hogy a szentmisén résztvevők között van a „bűnös”, mégis érdemes figyelni arra, hogy a parkolóban lehetőség szerint csak egy helyet foglaljunk el, úgy, hogy más is odaférjen. Ez udvariasság, sőt figyelmesség és irgalmas cselekedet is: idős testvéreinknek nem mindegy, hogy a közelben vagy csak nagyon messze tudnak parkolni, és messziről kell-e a fájós lábukkal a templomba jönniük.

PARKOLÁS

Más plébániák egyöntetű tapasztalata, hogy ahol beindul a rendszeres szentségimádás, ott valahogy tényleg közelebb van a Szentlélek is, csodálatos változások történnek a plébánián.

EGÉSZ NAPOS SZENTSÉGIMÁDÁS MEGSZERVEZÉSE

TÖBBEKNEK, ÍGY ZALÁN ATYÁNAK IS RÉGI ÁLMA, HOGY A 2020-AS EUCHARISZTIKUS VILÁKGONGRESSZUSRA KÉSZÜLVE MINDEN HÉTFŐN EGÉSZ NAPRA MEGSZERVEZZÜK A SZENTSÉGIMÁDÁST A TEMPLOMBAN.

Mi kell hozzá?

Negyven vállalkozó hívő, aki havonta egyszer egy-egy órára örömmel van az Úrral: aki vállalja, hogy a négyhetes ciklusban a hétfőnként 8:00 órától 18:00 óráig tartó folyamatos szentségimádásba egyetlen órára, de rendszeresen bekapcsolódik a templomban – imádkozva hazánkért, családjainkért, fiataljainkért és gyermekeinkért, a betegekért. Vagy csak csendes, szemlélődésben együtt van az Oltáriszentségben jelenlévő Úr Krisztussal. **Vajon lenne ennyi imádságos hívő Pasaréten?** Aki részt vállalna ebben az új kezdeményezésben, kérjük, jelentkezzen a plébánia pasa.szentsegimadas@gmail.com email címén.

Ha már autóval jövünk a templomba, érdemes lenne az egy útvonalon lakóknak kicsit szervezkedniük, hogy együtt és így kevesebb autóval jöjjenek. Útközben jól lehet beszélgetni, kevesebb benzin fogy, kevesebb kipufogógáz kerül a levegőbe, és kevesebb parkolóhelyet „fogyasztunk”. Apró jócselekedet Isten teremtésének védelmében.

TELE KOCSI

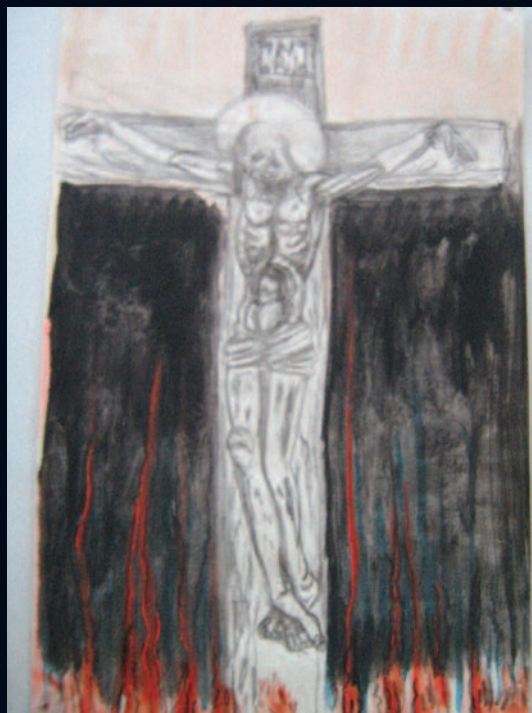

KERESÜNK VÁLLALKOZÓ KEDVŰ EMBEREKET TEMPLOMI SZOLGÁLATOKRA

Az arra készek többféle szolgálatot is elláthatnak a templomunkban. Szerencsés lenne, ha nem a pap, hanem a hívek közül olvasná fel egy jó hangú, jól olvasó társunk az olvasmányt vagy a szentleckét. Ugyanúgy szükség lehet férfiak, ifjú emberek, fiúk ministrálására is a miséken. **Ezekre a szolgálatokra a miséző papnál lehet jelentkezni.** A perselyezésre is vállalkozhat bárki, nem csak férfiak és nem csak a „beépített” emberek.

Csapody Viola: Tavaszi tau

Ganczaugh Miklós: Halott Jézus

Ganczaugh Miklós: Nagyböjti kereszt

Navracsics Dóra: Szent Antal

ÉLET KÖNYVE

S mi az: élni?
S mi az: szeretni?
Szeretünk és keresünk
Az Élet könyvéből.

Emberek jönnek, emberek mennek,
De mi mindig maradnánk...
Bárcsak hallanánk a szív hívását,
Az Élet kiáltását!

Szeretünk és keresünk
Az Élet könyvéből.
Kívánunk és vágyunk...
S a végén csak kiáltunk.

Néha szól egy dallam,
Ott ahol csak én hallom.
Hív és csalogat:
Kell ez a kapcsolat!

Csak én és az Élet könyve.
Nekem ne mondd előre!

Olykor gyűlnek a könnyek itt bennem,
Ilyenkor kell mennem.

El az Élet könyvétől,
Az élet keserűségétől.

Szeretünk és keresünk
Az Élet könyvéből.
Tanulunk a keserűségből.

Újra és újra megpróbáljuk,
De félünk a keserűségtől,
A szégyentől,
És a szerelemtől.

Valkó Petra

Pasaréti Páduai Szent Antal Plébánia

Cím: 1026 Budapest, Pasaréti út 137.

Tel/fax: (1) 200-2112

E-mail: pasaret-pleb@ofm.hu

Web: <http://pasaret.ofm.hu/>

Portai szolgálat – nyitva tartás, elérhetőség

hétfő – szombat: 8.00 – 20.00

vasárnap: 8.00 – 12.00

Plébánosi és kápláni fogadóóra

Szerda 9.30-11.00 és péntek 16.00-17.30 között.

Plébániai iroda

A plébániai iroda a templom előterében található.
Itt történik a keresztlevelezés kiállítása, temetési ügyek
stb. intézése, az egyházi hozzájárulás befizetése, és
lehetőség van ferences lelkesítő könyvek,
CD-k vásárlására is.

Hivatali idő

hétfő: 9.00-12.00 és 16.30-18.30

kedd: 16.30-18.30

szerda: 9.00-12.00 csütörtök: 16.30-18.30

péntek: 9.00-12.00 és 16.30-18.30

A mi arcaink - Pasaréti Körkép • Elérhetőség: pasaret.amiarcaink@gmail.com

Kiadja: az Auditórium Hungaricum Nonprofit Kft. • Felelős kiadó: Tóth Mária

Szerkesztők: Lfr. Lendvai Zsolt, Meskó Zsolt, Szodfridt Gábor, Valkó Ildikó,
Bobay Orsolya, Navracsicsné Prevoz Anikó

Lektorálta: Cságoly Ferencné

Címlapfotó: Gieszer Richárd • Fotók: Bfr. Lendvai Zsolt, Gieszer Richárd, Szodfridt Gábor, Valkó Vilmos

Grafika: www.absolution.hu